

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
any 10 - època 2 - número 57 - febrer 2002 - exemplar gratuït

• Bus pel Cros
• 10 Homenajes
• 6 anys
• Diablos
• entranyables

SERVEIS VETERINARIS D'ARGENTONA

TEL. 93 756 11 10

- **Vacunacions**
- **Desparasitacions**
- **Medicina Interna**
- **Cirurgia**
- **Anàlisis Clíniques**
- **Alimentació**
- **Microxip**
- **Servei a domicili**

**JA POT CONCERTAR
HORA DE VISITA !!**

General Moragues, 2 (davant dependències municipals)
ARGENTONA
vet.argentona@teleline.es

AISER

ARGENTONA, INSTAL·LACIONS I SERVEIS

ELECTRICITAT - AIGUA - GAS
CALEFACCIÓ - CLIMATITZACIÓ

TAMBÉ TENIM TELEFONIA MÒBIL I FIXA

Puig i Cadafalch, 7
ARGENTONA

Tel./Fax 93 797 01 23
E-mail: aiser@arrakis.es

Ven a conocer nuestras
ofertas de verano. No te
vayas de vacaciones sin
recargar tu móvil.

am9na

Distribuidor oficial

El gegant del pi

Preinscripció curs 2002-2003

Seran els mateixos dies que els de
les escoles públiques d'Argentona

ATENCIÓ:

Horari de 6 a 8 del vespre

Carrer Gran, 88 - ARGENTONA - Tel.: 93 797 18 00

La Rectoria

MaSiA

ReStAuRaNt

CeLIer

MoBIes CoLoNiAIS

MeNjArS CaSoLaNs

ObJeCtEs De ReGaL

EmBoTITS SeLeCtEs

MiRaLIS

TeRrAsSa

FoRmAtGeS ArTeSaNs

CaRnS A l'A BrAsA

QuAdReS

ApErItIuS

Obert caps de setmana

Davant de l'església

CANYAMARS

Tel. 93 795 53 02

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
Número 57 - Febrer 2002 - 3.700 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat i distribució: edifici Velcro - Argentona.
Edita: Ajuntament d'Argentona. Regidoria de Mitjans de Comunicació.

President: Antoni Soy.

Director: Xavier Lorente.

Consell de redacció: J. Bachs, J. Famadas, F. Molist i A. Rodríguez.

Tots els grups amb representació en el ple poden participar en el consell de redacció.

Col·laboradors: Grups Municipals de L'Entesa, PSC, CiU i PP.

Rúbriques: Gonçal Calvo, Josep Lladó, Llorenç Soldevila, Rosa Vila.
Redacció: Martí López, Gisela Rodríguez, Lluís S. Morgan.
Fotografies: Marc Duran, Óscar Sánchez, 2A Fotògrafs.
Disseny: Núria Cusachs.
Idea: David Carmona i Núria Cusachs.
Comercial: Marina Segóvia.

Fotocomposició i impressió: Gràfiques Lloreda C/ Girona, 56. Granollers.

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

PORTADA

Foc d'una forca dels Diables

d'Argentona.

Fotografia de Marc Duran.

6-7. Els "malalts" dels petards

La Colla de Diables d'Argentona ha fet deu anys. Dirigida pels germans Jaume i Lluís Bachs i Xavier Batlle, la Colla s'ha convertit en una de les entitats més respectades i més actives de la vila.

10. La Creu, salvada

Després d'un llarg procés de restauració, la Creu de Sant Sebastià torna al seu lloc. L'obra de Moragas i Clavell recupera finalment el seu esplendor.

12. Uns Tres Tombs històrics

Joan Albert Salom, Jaume Lladó, Lluís Serra i Agustí Batlle reben un emotiu homenatge per commemorar els 40 anys que porten organitzant la festa. Els "quatre" reflexionen sobre una celebració molt arrelada a la vila.

21. Més espectacles a la Temporada

El cantant mallorquí Tomeu Penya i l'obra de teatre Amb pedres a les butxaques, estrelles d'una programació que augmenta de 6 a 7 el nombre de muntatges.

24. El bus arriba al Cros

Acord perquè la línia Argentona-Mataró-Argentona pari a Sant Miquel, una vella reivindicació del veïnat sud.

25. La campiona de l'aigua

Judit Vico és actualment la nadadora més important que ha donat Argentona. Component del CN Mataró, ja acumula al seu palmarès un títol estatal.

Editorial

Els Diables s'han convertit en una de les entitats més actives de la vila, tot i que sobre el seu futur planeja un gran interrogant: Hi haurà relleu per a un equip ja "veterà"?

Foc que s'apaga?

La Colla de Diables d'Argentona ha complert deu anys. Deu anys corrent davant els joves que han gosat desafiar el foc. Una dècada "cremant" els edificis més emblemàtics del poble amb els seus sorprenents espectacles piromusicals. Els Diables s'han convertit en una de les entitats més actives de la vila, tot i que sobre el seu futur planeja un gran interrogant: Hi haurà relleu per a un equip ja "veterà"? Els caps dels Diables es queixen de les dificultats amb què es veuen per trobar joves que es vulguin afegir a la Colla. El més greu de tot és que aquest no és un cas aïllat sinó que cada cop costa més que els joves s'impliquin en les activitats del poble. Potser sigui egoïsme, potser sigui que el jovent d'avui té el cap per a altres coses, però avui en dia s'ha perdut una mica aquell esperit d'unir-se i organitzar coses per al poble. En la memòria encara hi guardem amb nostàlgia l'històric Col·lectiu Triquinosi, un autèntic catalitzador social de finals dels 80 i principis dels 90. Ara tenim el Col·lectiu de Joves del Casal, organitzadors de les 12 Hores contra el Racisme i la Xenofòbia o els diversos col·lectius i particulars que estan organitzant la Garrinada, la festa jove de Sant Domingo. Però encara falta més moviment perquè aquesta absència de compromís d'implantar-se en les activitats del poble no sigui un pes massa gran amb què carregar. Sobretot si tenim en compte que els joves d'ara són el futur de demà. Però no siguem alarmistes i donem un vot de confiança als joves que sí que estan fent coses i demanem-los que animin els seus amics a participar, tot esperant que aquesta celebració no es quedi en una simple efemèride.

Carta de l'alcalde

L'any Puig i Cadafalch a Argentona

S'ha de destacar la participació i col·laboració ciutadana i, en especial, la dels propietaris de les principals obres de l'arquitecte. Això ha permès fer una interessant ruta que inclou el notable patrimoni arquitectònic de Puig i Cadafalch que es conserva a Argentona i a Mataró.

L'any 2001 ha estat l'Any Puig i Cadafalch. Podem dir, amb orgull i satisfacció, que a Argentona aquesta commemoració ha estat un gran èxit. Ho demostren tant la quantitat i la qualitat de les activitats programades, com la participació ciutadana, com el ressò que ha tingut a la comarca i arreu de Catalunya.

Un Any, presidit pels ajuntaments de Barcelona, Mataró i Argentona i en el qual han participat un bon nombre de municipis de Catalunya. Ha estat una continuació de l'Any Domènech i Montaner i ha precedit l'Any Gaudí, que es celebra aquest any 2002. Conjuntament pretenen revalorar la riquesa del patrimoni modernista com a element cultural comú que caracteritza el canvi del segle XIX al segle XX a Catalunya i a Europa, i posar-lo a l'abast de tothom.

S'han organitzat un gran nombre d'actes d'una gran qualitat. Hi ha hagut una gran participació dels ciutadans i ciutadanes d'Argentona, així com de gent d'altres indrets. S'han fet publicacions importants relacionades amb Puig i Cadafalch i s'ha organitzat una Ruta Puig i Cadafalch Argentona-Mataró d'un enorme interès i que ha tingut un gran èxit de participació. Tot plegat s'ha fet amb una intensa i molt positiva col·laboració entre l'Ajuntament d'Argentona i el de Mataró.

S'ha de destacar la participació i col·laboració ciutadana i, en especial, la dels propietaris de les principals obres de l'arquitecte. Això ha permès fer una interessant ruta que inclou el notable patrimoni arquitectònic de Puig i Cadafalch que es conserva a Argentona i a Mataró. A la nostra vila s'ha de destacar la Casa Garí a Sant Miquel del Cros i la Casa Puig i Cadafalch a la plaça de Vendre, tot i la importància que també tenen la capella del Sagrament o Can Calopa.

Un Any Puig i Cadafalch, doncs, molt important des del punt de vista cultural, però també perquè ens ha permès augmentar la promoció de la nostra vila i arreu.

Un Any que acaba amb actes importants els quals han coincidit amb una altra commemoració important per Argentona: el cinquantenari i la reposició de la creu de fora vila de Sant Sebastià al seu lloc original després d'haver estat convenientment restaurada. Una important obra de dos artistes, amics de Puig i Cadafalch, com Jaume Clavell i Antoni de Moragas.

L'alcalde, Antoni Soy

M.D.

Cartes dels lectors

Partidisme a costa nostra

Abans de la Reunió de Poble (30/11/2001), els i les argentonines rebíem a casa un pamflet titulat "Els dos primers anys de govern de l'Entesa i el PSC". L'Ajuntament signava i finançava aquest pamflet d'autopropaganda manifestament partidista. Entenc que no és lícit ni ètic que els partits que governen utilitzin recursos municipals per fer-se propaganda. Així ho vaig expressar a la Reunió de Poble.

L'equip de govern va justificar-se adduint la legitimitat de la publicitat institucional (referint-se a la Llei LCAT18/2000) i el dret de les persones a ser informades pels governants.

Havent consultat l'esmentada llei, puc dir que aquesta no preveu que la publicitat institucional pugui contenir els noms o sigles dels partits que ostenten el poder en les diferents institucions (vegeu que mai un anunci/pamflet de la Generalitat conté les sigles de CiU, ni un de l'Ajuntament de Barcelona les del PSC); al contrari, prohibeix explícitament la utilització partidista d'aquesta publicitat. A part d'això, que quelcom sigui permès per la llei, no vol dir que sigui èticament correcte.

Altrament, aquest pamflet no pot ser considerat informatiu ni de balanç; més aviat és una ressenya, tendenciosament guarnida, de les actuacions de l'equip de govern que vesteixen més.

Penso, doncs, que hi ha motius suficients per mantenir l'opinió de la il·legitimitat d'aquests pamflets. No tant per ser autopropaganda partidista, sinó per haver estat realitzats amb recursos i diners de tots i totes. Fins i tot, crec que podria constituir un delictes d'ús il·lícit de fons i recursos públics.

Martí Marfà i Castán

Apuntar i voltar

Fa dos anys que va començar la nova era del poble d'Argentona. El món es va dividir en dos blocs: la legislatura o legislatures anteriors en les quals Argentona no existia perquè no tenia projectes, inversions ni cap manteniment dels serveis del

poble; i per altra part, l'excel·lent legislatura actual en la qual tot són projectes nous i amb la qual els ciutadans gaudeixen d'un benestar i uns serveis fora de tota discussió.

Però la realitat és que si ningú no diu res potser ens ho arribarem a creure. Jo, com la majoria del poble, he rebut a la meua bústia el full informatiu del grup de l'Entesa i, com diu el lamentable acudit de la contraportada, per definició em toca ser el "vilatà corcò" i qui firmarà aquest escrit. Jo, el vilatà corcò, em vull referir a la nova era d'Argentona, on sembla que no es pugui fer crítica ni exposar un problema que afecta el dia a dia de la gent. Gent que circula pels carrers amb forats, gent que suporta l'escassa neteja dels carrers, gent que ha vist com desapareixia una part de la plaça Nova, que li donava personalitat, creient la promesa que es remodelaria. Davant aquesta crítica reben una única resposta. Per una part diuen que en prenen nota i que els agrada que els comuniquin els problemes que hi ha al poble. Jo com a vilatà corcò crec que apunten molt i volten poc. L'altra resposta que utilitzen

l'equip de govern i els partits que el componen és que a l'era anterior no es va fer res i que tot està molt endarrerit. Sembla increïble que encara donin aquesta excusa, quan ja fa dos anys de la nova gestió. Perquè busquin una altra excusa, jo, el vilatà corcò, vull recordar que fa dos anys, en temps de precampanya, el partit d'Esquerra Republicana, que formava part del Govern de l'anterior legislatura i de l'actual, va enviar a cada ciutadà un full explicatiu de la gran influència que va fer per aconseguir un seguit de realitats que titulaven: "El que hem fet". Entre d'altres reflecteix literalment les següents: habitatge social, projectes d'estalvi energètic a la xarxa d'enllumenat públic, supressió de barreres arquitectòniques, millora de carrers i revisió d'enllumenat. Aquest enllumenat el qualificaven de modèlic. Jo crec que no sóc corcò si em queixo del que no es fa ara perquè els alcaldes passaran però Argentona es queda.

El vilatà corcò

Antoni Julià

Refent Traià?

Fruit de la mobilització popular que va culminar amb un manifest signat per més de dos-cents vilatans, l'empresa Aigües Ter Llobregat (ATLL) va comprometre's a restaurar integralment la zona afectada per la instal·lació d'una canonada d'aigua (part del terme d'Argentona, especialment Sant Jaume de Traià).

En l'article "Refent Traià" publicat a l'anterior *Cap de Creus*, Oriol Bassa (enginyer de forest autor del projecte i director de les obres de reforestació)

explicava els objectius, el disseny, les espècies i les etapes de la repoblació, i mostrava les dades bàsiques del projecte.

Per tal de contrastar algunes d'aquestes dades amb la realitat, membres de la Plataforma Salvem Sant Jaume de Traià hem realitzat una avaluació sobre el terreny. Els resultats d'aquesta avaluació es mostren en la taula que segueix i es comparen amb les previsions del projecte.

Els resultats evidencien un dèficit considerable respecte al que preveia el

projecte; tant pel que fa al nombre d'arbustos com al d'arbres. Les preguntes òbvies són:

On són les plantes que manquen, d'acord amb el projecte?

És cert el que deia l'article esmentat amb el títol "Refent Traià"?

Des d'aquest mitjà, fem una crida als responsables de l'Ajuntament per tal que contrastin aquestes dades i actuïn, si cal, demanant les responsabilitats que se'n puguin derivar.

Plataforma Salvem Sant Jaume de Traià

Avaluació de la densitat d'arbustos i arbres i taxa de mortalitat corresponent al projecte de restauració posterior a la instal·lació de la canonada d'aigua potable (tram de Sant Jaume de Traià, Argentona), amb data 15/01/02.

	Densitat mesurada (*) (plantes/ha)	Densitat projectada (plantes/ha)	Dèficit percentual de plantes respecte de les projectades (%)	Mortalitat percentual (*) (%)
Nombre total d'arbustos	1483	5000	70	1,3
Nombre total d'arbres (**)	337	1200	72	34
Nombre d'alzines de 100/150 cm	71	115	38	0
Nombre de pins de 100/150 cm	0	125	100	--
Nombre d'alzines i roures de 20/50 cm	58	461	87	22,3
Nombre de pins de 20/50 cm	208	500	58	45,6

(*) Els valors són les mitjanes de quatre mesures corresponents a parcel·les de 225 m² triades a l'atzar. Les mostres s'han dut a terme en una superfície total equivalent al 2,5% de l'àrea restaurada.

(**) Les mesures s'han corregit ponderalment si la parcel·la mesurada comprenia part de la zona de protecció de la canonada on no poden plantar-se espècies arbòries.

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 25 de març del 2002 i han de tenir una extensió màxima de 1.600 caràcters. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: ra@argentona.com

Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

L'estiu del 91 una vintena de joves argentonins enamorats dels correfocs van decidir passar a l'altre cantó de la festa i fer-se diables. Apadrinats pels Diables de Montornés del Vallès, pel Carnestoltes del 92 van "cremar" per primera vegada el poble. Amb el temps s'han convertit en una de les entitats més actives de la vila i en un autèntic mirall per als joves argentonins. Ara celebren els deu anys de vida carregats d'il·lusió i d'esperança que els joves del poble s'afegeixin a la colla perquè aquest no sigui l'únic decenni a celebrar. **Jaume Bachs, un dels tres caps de colla, juntament amb el seu germà Lluís i Xavi Batlle, ens detalla com és la vida dels amos de l'infern.**

JUGAN

Els Diables van néixer a finals de febrer del 92, per Carnestoltes, tot i que la idea ja s'havia començat a gestar uns mesos abans, a partir de l'estiu del 91. "Érem gent del poble, alguns que estaven vinculats al Col·lectiu Triquinosi i altres que no i que teníem un denominador comú: el foc. Ens encantava anar als correfocs a fer l'animal i un dia, a la paret de les mentides, vam pensar invertir els papers i fer-nos diables. Al començament ens van ajudar molt els diables de Montornés, que ens van donar consells i ens van explicar com anava tot. Ells ens van donar un cop de mà molt important", explica Jaume Bachs.

Inicis complicats. Bachs recorda les dificultats que la colla va tenir en els inicis: "Un dels principals problemes que teníem, com tota entitat que acaba de començar, van ser els diners. Tots vam haver de fer una inversió a fons perduts per poder comprar vestits, forques, piro-tècnia. Sort en vam tenir de l'Ajuntament que ens va donar part de subvenció.

Quant a persones no hi havia problema perquè tots érem joves i teníem moltes ganes de tirar la colla endavant".

El cap de colla confessa que tot i que no tenien por, sí que tenien un cert respecte: "Tots sabem que la piro-tècnia és perillosa i que ha arribat a matar persones. Pots fer-te mal i, sobretot, pots fer mal als altres perquè nosaltres anem molt més protegits que els qui participen al correfoc. La gent que es posa al correfoc no sap el mal que pot rebre". Per sort, en els deu anys de vida dels Diables d'Argenton no hi ha hagut cap accident greu com hi ha hagut a altres colles catalanes. "Només petites cremades que són inevitables, però cal recordar que utilitzem un sistema de seguretat molt segur i sempre estem en contacte amb la Creu Roja", deixa clar Bachs.

Un dels problemes que es troben els Diables en els correfocs és la inconsciència d'alguns joves amb ganes d'igualar la festa. Per això més d'un cop s'han vist obligats a posar mà dura i "apartar els que es passen de llestos i explicar-los que això no és cap joc i que la gent pot prendre molt de mal", tot i que vol deixar clar que "els Diables tenim una forma de treballar que si la gent va de bones, nosaltres anem de bones amb la gent i si volen anem agafats sota el foc".

Jaume Bachs, que és el que porta la segona força més gran amb una vintena de carretilles, confessa que més d'un cop ha tingut més d'un problema per culpa d'algun inconscient que s'ha passat de savi: "Més d'un cop m'han volgut agafar la força sense saber el perill que això comporta. Ells no saben quan ha d'esclatar el petard i si baixen la força poden fer molt de mal. Per això a vegades et veus obligat a repartir, però això només en casos puntuals. Nosaltres no busquem gresca sinó que anem a passar-nos-ho bé. No volem patir ni fer mal a ningú".

A diferència d'altres colles, els Diables són una agrupació molt casolana que acostuma a fer poques sortides. "Mai hem posat especial interès a sortir fora, tot i que quan ens ho han demanat hi hem anat encantats. El problema de sortir és que no saps què et trobaràs, no coneixes els carrers, no saps com reacciona la

Els tres caps de colla: Xavier Batlle, Jaume Bachs i Lluís Bachs.

TAMB FOC

ha dit. Els Diables som del poble i no dels polítics", es queixa en Jaume.

Problemes de renovació. El problema més important amb què ara mateix es topen els Diables és la falta d'un relleu generacional que pugui oxigenar la vida de la colla. "Estem passant per una època difícil perquè veiem que costa molt que entri gent nova als Diables. Els valors que hi ha ara són molt diferents dels que hi ha havia abans. No dic que

gent... A més, comporta les dificultats d'aconseguir coincidir tots els diables i que a vegades t'has d'endur tu la piro-tècnia amb el perill que això suposa. Però també cal dir que el que ens agrada més és fer el nostre correfoc, el de la Festa Major d'Argentona."

L'Aquelarre de Cervera. El que sí poden dir els Diables és que han cremat en un dels correfocs per excel·lència i amb més tradició de Catalunya: l'Aquelarre de Cervera. "És tota una experiència i a més podem dir que som de les poques colles que hi ha pogut anar dues vegades perquè els organitzadors intenten no repetir les colles covidades. És tot un món, hi ha molt d'ambient." comenta Jaume Bachs.

Una de les coses destacables dels Diables és el seu esperit de provar coses noves en els correfocs i altres espectacles pirotècnics, cosa que ha fet que en poc temps, els Diables s'hagin convertit en una de les entitats més reconegudes de la vila. "Hi ha èpoques millors i altres pitjors. Cal recordar que som una entitat de deu anys, que és una època considerable. Hem fet coses que mai s'havien fet a Argentona, espectacles pirotècnics en llocs emblemàtics del poble en què la gent ha quedat molt contenta. Però cal dir que això comporta moltes hores de feina, però que és molt gratificant", comenta el cap de colla. Una altra de les novetats en pirotècnia que han aportat els Diables a Argentona és la Repicatronada, una espècie de "mascletà" valenciana en què el poble

retruny durant uns minuts davant del terravestall d'una immensa traca. Jaume Bachs ens explica com va sortir la idea de fer la repicatronada: "Hi va haver un moment que estàvem cansats de fer espectacles piromusicals i vam decidir provar una cosa nova que havíem vist a València i a les poblacions tarragonines". Però no tot ha estat bufar i fer ampolles la vida dels Diables, ja que s'han trobat amb diversos problemes com les acusacions que ha rebut la colla d'estar polititzada pel fet que l'anterior cap de colla, Lluís Viladevall, sigui l'actual regidor de joventut. "És una cosa que ens va fer molt de mal perquè no és veritat. A la colla hi ha gent de CiU, socialistes, d'ERC, Maulets, de tota tendència política i no hem estat manipulats per cap partit com se'ns

siguin ni millors ni pitjors, però nosaltres valoràvem unes coses i els joves que els tocava entrar ara en valoren unes altres. Entrar als Diables i en el món de les tradicions no estan dins els seus valors. La gent ara és més egoista i no pensen en unir-se i muntar coses pel poble. Veiem que si a la llarga els joves no s'impliquen, això tard o d'hora s'acabarà", diu Jaume, que convida als joves argentonins a afegir-se a la colla i evitar que mori en el record. De moment, la trentena de diables que té l'entitat actualment s'han volcat en els preparatius per celebrar el desè aniversari amb, entre d'altres activitats, el correfoc de la Festa Major, la quarta Repicatronada, i activitats culturals relacionades amb la colla, tot plegat perquè els diables pugin al cel.

Mirant enrere sense rancúnia

Ferran Catà

Es diu...

...Que aquell racó conegut pel Cullell patirà unes modificacions segons l'acord entre els propietaris i l'Ajuntament. L'origen del seu nom no el conec pas, però el més fàcil és que el Cullell hagués estat d'algú que en conreava la terra o que n'era propietari, de la mateixa manera que ha passat amb masies com ara can Barmona, can Sala i altres. Quan érem petits i havíem de celebrar un aniversari, o fer un berenar, anàvem corrents cap al Cullell. Era un lloc que trobàvem molt simpàtic, molt bonic per anar-hi a passar una tarda, o fer una excursió. Ens trobàvem en plena natura davant aquell bonic camp de tarongers, l'objecte principal dels quals era fer-ne aiguanaf, que s'elaborava a partir de les flors. Tots sabem que aquest era un medicament natural no exclusiu precisament d'una població, sinó que la generositat i la cura de la seva elaboració feien d'ell un nèctar d'unes propietats curatives. L'aiguanaf servia per posar remei al mareig, a una basca, dolors d'embaràs, etc. A aquest camp de tarongers que era el Cullell se li atribuïa una gràcia que no tenien altres camps, per això la cura en la seva elaboració que tenia la família Matas feien d'aquell aiguanaf un dels millors de la comarca. L'aiguanaf que sortia d'aquí tenia molta anomenada, quasi tanta com l'aigua picant, perquè la qualitat de la terra era molt bona i el feia ser un dels més famosos. Tot plegat feia del Cullell un raconet molt bonic per anar-hi a passejar. Quan et fas gran et poses a recordar i més quan veus que ara es vol tornar a donar vida a aquells llocs d'on guardes tants grans records. Sigui com sigui tornar a donar una mica de vida i fer ressuscitar els terrenys on va néixer el gran aiguanaf hauria de ser un motiu d'orgull per tots els argentonins i hauríem d'estar feliços per recuperar aquest espai.

La nova Argentona

Acord per convertir el Cullell en una gran àrea d'habitatges, espais verds i equipaments

Argentona continua creixent. El boom demogràfic, la superació de la barrera històrica dels 10.000 habitants, han portat el consistori a habilitar noves zones que permetin la continuïtat d'una expansió controlada del municipi. En aquesta política entra en escena la recent firma del conveni urbanístic del sector del Cullell, en el qual van participar el 12 de desembre passat tres grans parts: els propietaris dels terrenys, els promotors immobiliaris i l'Ajuntament.

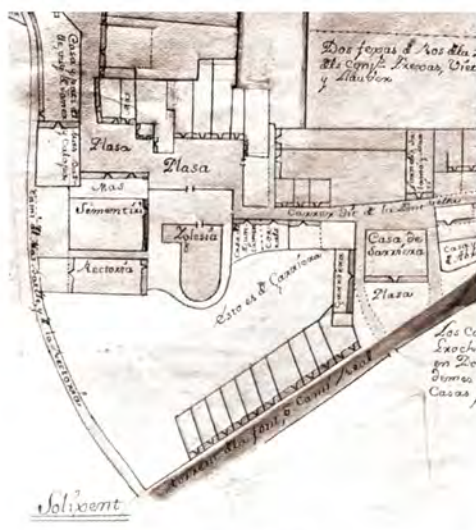
Objectius municipals. El govern local ha signat l'acord amb diferents finalitats: tancar el perímetre de creixement urbanístic al nord de la població; relligar el nou teixit urbanístic amb l'entorn i amb el preexistent (can Barrau, Dalipà, Sant Sebastià...) formant part de la ronda segons el Pla de viabilitat aprovat amb nous eixos cívics; obtenir sòl d'equipament públic ajustat a la demanda i necessitats municipals; ordenar l'entrada nord (rotonda, pont de Sant Sebastià i vial d'accés); obtenir edificis de plurihabitatge (oferta diversa amb voluntat de barri, seguint els criteris aprovats en l'avanç de planejament); gestionar espais lliures (zones verdes, protecció d'espais de la riera...); cedir vials d'infraestructura general; preveure sòl per a una possible reubicació d'habitatges que puguin interessar, i assignar part del 10% de l'aprofitament mitjà a habitatges de protecció oficial.

Detalls concrets. En total, l'àmbit del conveni comprèn uns 193.000 m², dels quals s'obté un 36% de sòl privat i un 64% de sòl públic. Del sòl privat, al voltant d'un 15% és

d'habitatge plurifamiliar i una mica més del 21% és d'habitatges plurifamiliars i usos complementaris (comerç, activitats compatibles...). Del 4% d'equipaments normatius, es passa al 7,79% (13.200 m²). El total de zones verdes són 56.451 m² i el de vials 29.422 m². En el sector del Cullell, s'hi preveuen aproximadament 385 habitatges, dels quals uns 55 són unifamiliars i uns 330 plurifamiliars.

Acord satisfactori. Segons la regidora d'Urbanisme, Montse Brugal, tota aquesta combinació permetrà fer de la zona del Cullell un barri vertebrat. El batlle, Antoni Soy, ha destacat que aquest conveni obre la porta a una segona promoció d'habitatge social de promoció municipal, una demanda molt sol·licitada amb llarga llista. A banda dels habitatges també hi haurà un terreny destinat a equipaments públics que podria albergar un centre d'ensenyament. L'acord del Cullell és fruit d'un llarg període de negociacions entre el consistori i els promotors i s'inclou en el marc de la revisió del Pla general d'ordenació urbana.

Argentona al 1805.

Argentona al 1870.

L'urbanisme del passat

Ara fa dos anys, Enric Subiñà, col·laborador del Centre d'Estudis Argentonins i de la revista històrica *Fonts*, es va assabentar de la nova convocatòria del Premi Burriach després d'uns anys de silenci. Però la data de convocatòria el va agafar desprevingut, com a la resta de participants, i el premi va quedar desert. Però per a l'edició del 2001 va començar amb temps per investigar a fons els canvis que ha viscut Argentona des del segle XIII fins a l'any 1900.

Una llarga investigació. Subiñà ens explica com ha anat el procés d'investigació: "Jo em movia molt pel Registre de la Propietat i vaig aprofitar-ho per fer un treball sobre el creixement urbanístic a Argentona".

L'historiador es va posar a la pell del jurat per esbrinar què els interessaria més i va escollir "aquest tema perquè era general de tot el poble i com que era el primer any que es recuperava el premi, vaig pensar que els interessaria un estudi més general on la gent es pot sentir més identificada", confessa Subiñà.

Més de 500 hores va dedicar Enric Subiñà a investigar la gènesi de cada finca del poble i explica que va ser com un puzzle: "Anava posant en un plànol les cases que

hi havia per veure com anava creixent el poble. El més difícil era situar en l'actualitat les cases antigues perquè la numeració ha canviat moltíssim i, fins i tot, moltes ni tenien número".

El canvi urbanístic més important que ha vist Subiñà arran del seu estudi és quan al segle XVII hi havia una casa que estava situada al mig de la plaça de Vendre, llavors plaça Major. "L'Ajuntament va comprar la casa per tirar-la a terra i oxigenar l'espai de la plaça", comenta l'historiador. Tot i que el treball toca per sobre els temes socials, sí que explica com els treballadors accedien a les cases. "Argentona era un poble amb quatre o cinc famílies fortes que posseïen totes les terres. Llavors no hi havia l'opció de comprar l'habitatge o el solar, sinó que es feia un arrendament perpetu. L'amo te'l cedia, tu li pagaves un cens anual, que vindria a ser com un lloguer, edificaves la casa però sempre pagaves cens per la casa. Amb això la gent s'endeutava i tenia dificultats per poder construir una casa", diu Subiñà.

El treball guanyador també investiga la forta immigració que va patir el poble al segle XVII: "El 1637 a Argentona, d'una població total de 500 habitants, 100 eren francesos. Molts es van casar amb gent

d'aquí i una mica va ser el revulsiu del creixement demogràfic de finals del XVII i principis del XVIII", explica l'autor de l'obra *Argentona, de la sagrera a la vila*.

Un bon cop de moral. A Subiñà se'l veu content d'haver aconseguit fer-se amb el Premi Burriach: "Em dóna molta moral. És molt gratificant per una persona que li agrada la història i investigar que el que faci es publiqui. És trist que tant de treball que t'ha costat tantes hores es quedi al calaix. La part econòmica fa gràcia, però sobretot guanyar el premi t'encoratja a continuar investigant".

Un dels valors més importants que té *Argentona, de la sagrera a la vila* és que esdevindrà una nova eina de treball per a futures investigacions. "D'aquests treballs la gent en pot treure molt de profit i pot ajudar la gent interessada a saber coses del poble", diu Subiñà, que acaba alabrant la importància de recuperar el Premi Burriach perquè "és una manera que la gent s'esmerci a fer treballs sobre la vila i és una manera molt bona de mantenir la història del poble".

Argentona, de la sagrera a la vila, que va guanyar entre els sis participants del concurs, es publicarà el proper 11 de setembre.

El jove mataroní Enric Subiñà és el guanyador de la darrera edició del Premi Burriach de recerca històrica i social d'Argentona.

Amb l'obra *Argentona, de la sagrera a la vila* ha fet un interessant repàs als canvis urbanístics experimentats al poble des del segle XIII fins al 1900, cosa que li ha suposat un interessant pessic econòmic i, sobretot, una bona dosi de moral per afrontar altres premis d'investigació històrica. Subiñà, que actualment està fent el doctorat en història, té un gran somni: guanyar algun dia el prestigiós Premi Iluro.

Josep Lladó

La Creu de Terme

El veïnat ja respira tranquil. Molts temíem que la desaparició de la Creu –que junt amb la capella de Sant Sebastià dóna caràcter a l'entorn i constitueix un signe d'identitat de la vila– fos definitiva.

Sortosament no ha estat així. L'Ajuntament s'ha mostrat sensible a aquella mancança i després de resoldre problemes de tipus legal, com ara la propietat del monument, l'ha fet restaurar per un equip d'experts. El seu ha estat un treball fet amb encert i amb el màxim de respecte per l'obra de Moragas i de Clavell.

Aquesta Creu fou erigida a l'entrada nord del poble el 17 de febrer de 1952 en recordança de la Santa Missió que tingué lloc aquell mateix any. Durant aquest mig segle, però, les inclemències del temps i de la ignorància humana s'havien anat deixant sentir en el singular monument. Ja anys enrere desaparegueren tres de les escultures que, incrustades al tronc, representen els sants d'especial devoció a la nostra vila, que foren refetes pel mateix Clavell; el tronc, que a guisa de peanya dóna suport a la Creu, anà prenent una singular curvatura que feia témer per la petita teulada que la protegia i els temors no foren infundats: un dia el Crist de fusta tallada quedà a sol i serena, i tothom es preguntava quan temps podria resistir sense deteriorar-se. Per això hom cregué prudent desmuntar-ho tot i guardar-ho a bon recer, fins trobar el moment propici per la seva reconstrucció.

Per fi, com hem vist, s'ha resolt el problema i els entesos diuen que la reconstrucció del conjunt s'ha fet a consciència, que la fusta ha estat sotmesa a tractaments que la protegeixen del sol i de la humitat, tot i que periòdicament caldrà renovar-los. Podem estar tranquils.

Torna la Creu

Traslladem-nos per uns moments als anys 50, concretament al 16 de febrer de 1952. A totes les cases es reparteix el butlletí Argentona, boletín de informació local, que arriba al número 50. Evidentment en castellà, el butlletí es fa ressò de la inauguració d'una creu molt important per al poble. Aquesta és la reproducció d'una part del text: "Demà diumenge i com a commemoració de la celebració de la Santa Missió es beneirà una creu que s'emplaçarà a la sortida de la vila al peu de l'ermita de Sant Sebastià. S'ha encarregat el projecte a l'arquitecte Antoni de Moragas Gallisà i l'escultura a l'entusiasta argentoní Jaume Clavell. En Jaume ha volgut rendir homenatge als sants més relacionats amb Argentona...". D'aquesta manera s'anunciava la construcció d'un dels símbols escultòrics més importants del poble que per culpa de la seva fragilitat i la seva posició massa propera a la carretera ha quedat malmès de mala manera. És per això que el consistori va decidir retirar-lo i restaurar-lo.

La restauració. Amb un pressupost de 12 mil euros, o el que és el mateix, 2 milions de pessetes, l'argentoní Miquel Arnau, encarregat de treballar les parts de fusta, i Elisabeth Pous i Sònia Lòpez, que han rehabilitat les escultures, es van posar a treballar de valent per tornar a la Creu la seva millor imatge.

"La fusta estava molt ben conservada, tret del tronc del pal, perquè la creu era de noguera i les dues imatges són d'un pi molt bo i que aguanta molt bé als exteriors. Potser si s'hagués esperat més temps a restaurar s'hauria malmès perquè les capes de vernissos començaven a saltar", explica Miquel Arnau. Qui ha tingut més feina ha estat Pous i Lòpez a l'hora

CITADA PER L'ORDEN DE MORAGAS

de restaurar les escultures. "La teulada ha estat feta nova amb una ceràmica semblant. El pal ha estat substituït perquè estava malmès i s'ha canviat per un pal protegit amb petroli perquè resisteixi a la intempèrie", diu Elisabeth Pous, que assenyalava que "ha estat un procés llarg, perquè és una feina molt lenta".

La nova Creu de Terme s'ha situat en un lloc més protegit, perquè "no torni a patir cap estrall com ha passat últimament", comenta l'alcalde d'Argentona, Antoni Soy, que al seu torn deixa clar que recuperar la Creu "és una cosa de la qual ens hem d'alegrar moltíssim els argentonins". La regidora d'Urbanisme, Montse Brugal, també es mostra contenta per haver recuperat "part del nostre patrimoni, ja que és catalogada com una obra escultòrica i arquitectònica singular que corria el perill de perdre's". Brugal acaba destacant "la importància que té tornar a tenir la Creu de Terme perquè té una voluntat de síntesi del que és Argentona, amb la presència de tots els sants de la vila".

L'any 1952 l'arquitecte Antoni de Moragas i, l'entre altres coses, escultor argentoní Jaume Clavell rendien homenatge als sants relacionats amb la vila construint la Creu de Terme al peu mateix de l'ermita de San Sebastià. L'escultura es va convertir en un símbol d'identitat de la vila, però els anys i, sobretot, els cotxes que hi passaven arran l'han malmès. Després de més de tres anys sense la Creu, l'empenta de l'Ajuntament, dels vilatans i de tres restauradors han fet possible recuperar aquesta peça tan preuada i estimada pels argentonins.

Celebracions “accidentades”

Cap de Creus resumeix en fotos els principals actes de les celebracions argentonines d'hivern: festes de Nadal i Sant Julià.

Segona jornada contra el racisme

La segona edició de les 12 Hores contra el Racisme i la Xenofòbia, organitzada pel Col·lectiu de Joves del Casal, va ser una gran festa per la tolerància i la convivència. Jocs per als infants, música, teatre van ser els millors plats per assaborir la gastronomia d'arreu del món, que es va poder tastar al poliesportiu municipal l'11 de gener passat. Cal destacar els espectacles d'Alba Serrate amb el seu *Seriosament*, tragicomèdia i l'espectacle teatral, pirotècnic i musical *Era un món*, dirigit per Marta Hernández i amb la participació del Col·lectiu de Joves del Casal, el Grup de Pares i els Diablers d'Argentona. La música va ser un art molt important de la festa i cal destacar les actuacions de Mark in the Sky i Shanti. L'aspecte negatiu de la festa va ser l'agressió amb arma blanca que va patir un dels organitzadors de la festa a mans d'un jove que es volia colar al recinte.

Èxit de carrosses

El carruatge de la Colla de Gegants va resultar guanyadora del concurs de carrosses que es va celebrar en la passada cavalcada de Reis i que va donar un color molt especial a la festa. La carrossa, que havia portat cinc setmanes de feina, es va endur un premi de 180 euros, unes 30.000 pessetes. La que veiem a la foto és la carrossa que va quedar tercera, la del Gimnàs d'Argentona. El segon lloc va ser per la de la Unió de Botiguers.

Plànols amb història

El 13 de gener passat, dins del marc de la Festa Major de Sant Julià, es va inaugurar l'exposició “Plànols antics d'Argentona, cartografia històrica a partir dels plànols de Moja”. La mostra, que s'exposa fins al 24 de febrer al Museu del Càntir, intenta donar una visió de l'estructura de la vila del segle XVIII a través d'una col·lecció de 49 plànols, 15 dels quals són originals del marquesat de Moja. A més, també s'hi poden veure dos llibres: un amb declaracions d'un pagès de finals del segle XVI i un altre cedit pel Museu de Mataró amb plànols de finals del segle XVIII.

FOTOGRAFIES: 2A FOTOGRAFS

Tres Reis, una carrossa

La imatge de la cavalcada sens dubte va ser aquesta. Cinc rodes de les carrosses reials es van punxar abans d'iniciar el recorregut i els Reis van haver de compartir la mateixa carrossa. El dia de Cap d'Any, 31 de desembre, també hi va haver un curiós problema amb el campanar de Sant Julià. Quan tothom esperava l'entrada del 2002, el rellotge no va tocar a les 12 en punt i es van haver d'improvisar les campanades a viva veu.

MARC DURAN

Els quatre tombs

Després del fracàs que va suposar l'edició del 1961, en què la passejada es va fer de manera molt informal, Josep Albert Salom, Jaume Lladó, Agustí Batlle, Lluís Serra i catorze persones més van decidir encarregar-se de l'organització per tornar a la festa l'esplendor que havia tingut. "Volíem reactivar una tradició que fa molts anys que se celebra. Tenim una bandera que s'havia salvat de cremar-se i que era del 1880, cosa que indica que abans d'aquesta data la gent de pagès ja celebraven la festa però de manera informal. Ens sabia greu que es perdés i la vam voler reactivar", explica Lluís Serra. Diu Jaume Lladó que "l'han d'agradar molt els animals i estimar-te la festa per poder-la organitzar".

Inicis complicats. Recorden els quatre organitzadors que els primers anys al

capdavant de la comissió van ser difícils i se'n van sortir gràcies a la col·laboració del poble. "Sort del poble que ens ajudava com podia amb alguns calerons", explica Agustí Batlle. Per aquella època l'Ajuntament no aportava diners per organitzar els Tres Tombs i els membres de la comissió depenien de les aportacions personals que feien la gent del poble. "Les despeses les cobríem dels donatius i de tothom qui col·laborava. Com el senyor Valls, que cada any ens regalava la botifarra que després sortejàvem. Hem de pensar que estem parlant de l'Argenton de 3.000 habitants on tothom es coneixia i ens ajudaven amb molt de gust", diu Serra, que explica una anècdota de la festa: "Un any va venir a tocar l'Orquestra Continental de Barcelona i els vam pagar amb la calderilla que ens havien donat per totes les cases fent

muntanyetes de monedes. Els anys següents que van venir ens deien: 'no pagueu amb calderilla aquest any, aneu a descanviar abans'".

Aquest sistema va ser així fins que Josep Maria Gallifa va arribar a l'alcaldia i els va començar a pagar l'orquestra. "Ara l'Ajuntament en paga una part, però encara hi ha cases de pagès que ens donen diners; si no ho fan ho troben a faltar", declara Lluís Serra.

Una gran família. Una de les coses més importants que els organitzadors han aconseguit és incloure fills, nebots i altres en l'organització, assegurant-se d'aquesta manera el relleu per quan ells no hi siguin. "Estem contents perquè hem sabut inculcar el nostre amor per la festa als fills i parents", explica Serra.

Els quatre homenatjats recorden quan van canviar les dates per passar-ho a fer en dia festiu: "En principi ens va saber greu però quan vam veure que al ser festiu venia tanta gent ja ens va agradar", diu Batlle. Josep Albert Salom creu que fer-ho en diumenge va molt millor: "Durant la setmana la gent treballa i llavors disabte a la tarda ens posem a preparar-ho tot perquè diumenge surti bé". Els principals canvis que hi ha hagut en aquests anys és el canvi de mentalitat que ha patit la festa, com ens explica Agustí Batlle: "La gent que hi anava abans era de pagesia i ara es veu més com anar a passejar l'animal que tens de companyia, per esplaïar-te. Ara la gent que va a beneir els animals són gent que els estima, abans també estimaven els animals i a més eren l'eina de treball". Els organitzadors dels Tres Tombs asseguren que ara hi ha més participació que quaranta anys enrera. "Abans només participava la gent del poble i ara, en canvi, ve gent dels pobles del voltant a fer pinya", comenta Jaume Lladó. Aquesta ajuda dels pobles del voltant ha convertit els Tres Tombs d'Argenton en un dels més prestigiosos i amb més participació de Catalunya. "Si més no som dels pocs que no hem plegat mai", diu Batlle. I pel que es veu ells quatre no deixaran morir per res del món aquesta festa que tant estimen.

Després de 40 anys organitzant els tradicionals Tres Tombs, Josep Albert Salom, Lluís Serra, Agustí Batlle i Jaume Lladó mantenen la mateixa il·lusió amb què van començar l'any 62. En la passada celebració de Sant Abat es va retre homenatge a aquests quatre argentonins, els únics que continuen vius d'aquella generació que va agafar les regnes d'una festa que anava de cap a caiguda i la van aixecar fins a convertir-la en una de les més prestigioses de Catalunya.

Riuada de milions

Ara fa set anys, Nancy Briceño iniciava el viatge més important de la seva vida. Però ella no deixava la seva casa de Trujillo (Perú) per plaer, sinó que la situació límit que estava passant la va obligar a buscar-se nova destinació per sobreviure i poder pujar com cal els seus fills. És per això que va decidir viatjar a Espanya perquè havia sentit que es podien guanyar molts diners en poc temps i perquè tenia uns parents que vivien a Menorca. "Vaig contactar amb una agència que em passaven d'il·legal per 600.000 ptes. Vaig arribar a Portugal a una casa de cites on havia d'esperar algú que em portés a Espanya. Ho vaig passar fatal perquè era

la primera vegada que sortia del Perú i estava en un país que no coneixia. No sabia si em vindrien a recollir o no", explica Nancy. Després de moltes trucades van trobar un camioner que la portaria fins a Barcelona. "Em va fer molta por anar amb aquell home, temia que abusés de mi. Durant el trajecte no vaig poder dormir", confessa la peruana. Un cop a Barcelona Nancy es va trobar amb el seu tiet que li va dir que havia tingut sort que no li hagués passat res, una cosa que a ella encara li costa creure: "Jo he estat molt afortunada. Hi ha moltes dones que cauen en la prostitució i jo, gràcies a Déu, vaig poder arribar perfectament".

Viatge a Menorca. Després d'això se'n va anar a Menorca amb el seu tiet, on va estar quatre mesos. "Vaig tenir la sort de trobar treball i que la gent em va acollir molt bé." Però la solitud i l'enyorança dels fills li pesaven com una llosa. A més, Nancy es va sentir deixada de banda pels seus parents menorquins i va decidir marxar a Barcelona, amb una parella que havia conegut a l'illa. Però aviat va tornar a sentir que destorbava a la casa d'aquesta família i es va haver de tornar a buscar la vida en una ciutat desconeguda.

"Vaig anar a l'Agència Casanova i la noia d'allà em va dir "seu que el teu aspecte es veu molt diferent, se't veu molt educada i just hi ha una parella que buscava una persona com tu". I així vaig arribar a Argentona a mitjan any 96 a cuidar la senyora Tarruella", explica Nancy, que confessa que "al començament em sentia estranya en una casa que no coneixes, però em van acollir molt bé". Però l'enyorança dels fills es feia cada cop més intensa: "Plorava molt i tot el que menjava ho acabava vomitant. Pateixes molt perquè veus que treballes molt i és insuficient per ajudar la teva família. El que passa és que jo sóc molt positiva i dic: "si una cosa et surt malament, una altra et sortirà millor". Però veus la tele i encara hi ha gent que ho està passant molt pitjor. A més et reconforta pensar que treballes perquè els teus fills estiguin bé. Però és molt dur trucar i sentir que no han menjat perquè el marit s'ha gastat tots els diners en beguda". Però ella va fer el cor fort i va aguantar aquesta difícil situació fins que va aconseguir, ara fa 2 anys, que els seus tres fills (dos nois i una noia) poguessin venir a Argentona. Nancy està molt agraïda perquè "la gent d'Argentona m'ha ajudat molt,estic molt contenta d'estar aquí i em sento tractada com un familiar més".

Un bon ajut. El pessic del premi de la Loteria que li va tocar l'ajudarà a poder pujar els fills i per fer un viatge al seu país per arreglar uns assumptes familiars. Finalment les coses li comencen a rutllar: "Els meus fills estan estudiant, em compraré aviat un pis...", diu Nancy, que ens acaba confessant el seu gran somni: "que els meus fills estiguin bé i es realitzin com a persona i quedar-me a Argentona. Jo d'aquí no marxo".

El 15 de desembre passat, pocs dies abans del sorteig de la Grossa de Nadal, 1.500 milions de sort queien a l'oficina de loteria d'Argentona. Era la primera vegada en 14 anys que l'oficina regentada per Montserrat Balart rebia un premi tan important. Un pessic d'aquest premi va anar a parar a Nancy Briceño, una peruana de 45 anys que va aterrar a Argentona ara fa 6 anys per salvar la difícil situació econòmica de la seva família. Per un cop la sort s'ha aliat amb els necessitats i ha donat un gran glop d'esperança a aquesta dona amb un cor immens.

Els propietaris de l'administració argentonina mostren la prova de la "glòria".

COSES DE LA VILA

Any Puig, punt final

L'estrena de l'escultura de Puig i Cadafalch al Parc Central de Mataró va posar el punt i final el 27 de gener passat a l'Any Puig i Cadafalch, en el qual Argentona, Barcelona i la capital maresmenca han retut homenatge a l'històric polític i arquitecte català. El balanç per part dels responsables de la vila és més que positiu. La Ruta Puig ha assolit més de 4.000 visites (entre els visitants, alguns descendents del mateix senyor Puig), i es negocia ja amb els propietaris de les cases visitades la pròrroga del recorregut durant tot aquest 2002 però de manera més espaiada en el temps. També s'ha editat un llibre sobre la seva figura, *Puig i Cadafalch. Un renaixentista contemporani*. És un exhaustiu estudi que ha realitzat un equip d'historiadors de l'art (Pilar Vera, Joan Banús, Marc Bosch i Martí Grau) sobre l'arquitecte català centrat en aspectes d'Argentona i Mataró. L'obra, d'un centenar llarg de pàgines, està dividida en quatre grans parts amb un especial èmfasi en els treballs arquitectònics escampats tant per la vila com per la capital del Maresme. S'hi publiquen descobriments interessants, documents inèdits trobats a l'arxiu de la família Puig a Mataró. "Hem posat una primera pedra molt important per a futurs estudis sobre Puig i Cadafalch", destaca Pilar Vera.

Finalment, han estat molts els actes que s'han fet al llarg d'aquest Any Puig (l'últim, el concert de l'orquestra de Cambra de l'Empordà a l'església de Sant Julià): exposicions, recitals de poesia, i també concerts i conferències modernistes organitzats per l'Ajuntament en col·laboració en alguns casos amb el Centre d'Estudis Argentonins i la Coral Llaç d'Amistat.

Can Ferraters i carretera Vilassar

Primeres actuacions de l'any en temes de microurbanisme. D'una banda s'ha tirat endavant una forta reforma a la zona de can Ferraters. Són uns treballs de substitució del cent per cent de la calçada del carrer Santiago Rusiñol i bona part també de la de l'avinguda Ferraters. Tot plegat, una operació llargament esperada pels veïns de l'àrea.

D'altra banda, els veïns de la carretera de Vilassar veuran ben aviat com se'ls escolten les seves també històriques peticions d'arranjament del clavegueram. En jornades de forts temporals l'aigua els havia entrat de ple a dintre casa. En obres de microurbanisme, l'Ajuntament també ha realitzat la instal·lació de llums ("ecològics") de vapor de sodi a la plaça Molí, que feia temps que estava a les fosques.

Il·legalitats a can Barri

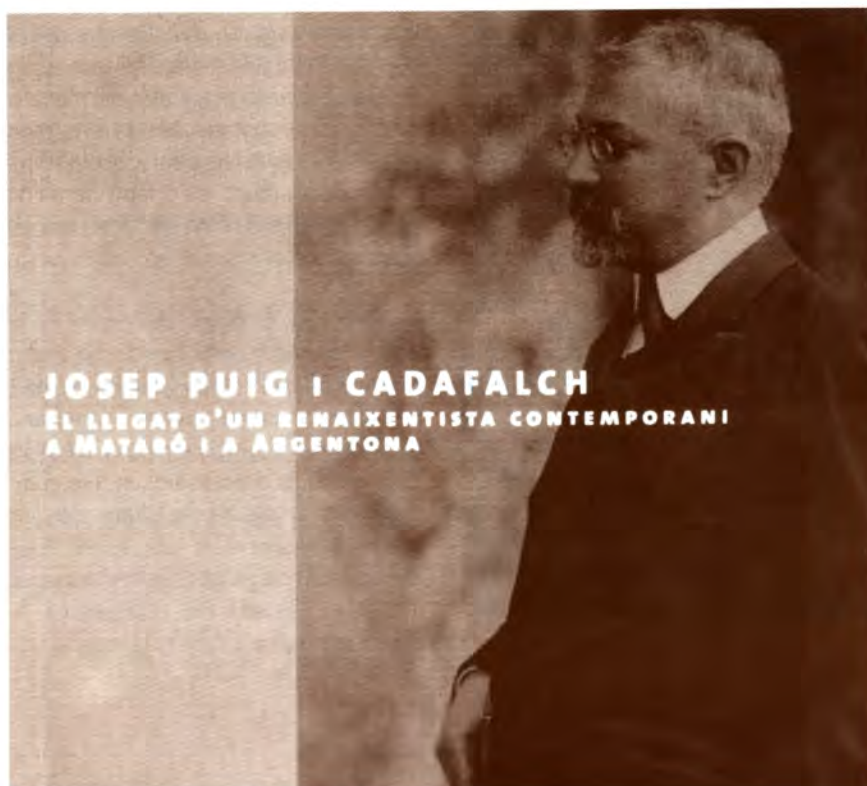
L'Ajuntament ha iniciat un nou expedient de disciplina urbanística al Torrent de Vera, concretament a la finca de can Barri, situada al veïnat de Sant Jaume. En aquest terreny s'ha detectat que a banda d'usos agrícoles, s'hi fan altres activitats i existeixen diverses edificacions de les quals no hi ha constància que disposin de llicència municipal.

En concret, el consistori ha observat que a can Barri hi ha diverses naus que s'utilitzen per a activitats industrials. A més, també s'hi han trobat diferents tancats de filat que s'utilitzen com a magatzem de productes industrials i com a aparcament de vehicles. Aquest no és l'únic expedient obert al Torrent de Vera. Des de fa anys, tant Ajuntament com Generalitat treballen per sancionar i evitar presumptes il·legalitats.

Impugnacions i aparcaments

El ple ordinari de desembre va donar el vistiplau definitiu als pressupostos del 2002. Les sis al·legacions presentades pels treballadors de l'Ajuntament i referents a la manca d'una partida per un possible augment de sou, van ser desestimades. Segons el regidor d'Hisenda, Jordi Pinart, les al·legacions no poden tirar endavant. Segons Pinart, tenint en compte l'estat de les negociacions, l'equip de govern s'ha limitat a seguir el que diu la llei. Els pressupostos van ser aprovats amb l'abstenció dels grups de l'oposició. Tant Convergència i Unió com Partit Popular van deixar clar que si els empleats es queixen és perquè alguna cosa no rutlla.

D'altra banda, la sessió plenària també va aprovar l'alienació dels aparcaments del Cros. Després de 20 anys de negociacions entre Ajuntament i Generalitat, els propietaris de les places de pàrquing podran, finalment, escripturar-les al seu nom. L'escripturació dels aparcaments va comptar amb el suport de tots els grups municipals.

COSES DE LA VILA

La Sala, obres ja adjudicades

L'empresa Teyco serà finalment l'encarregada de dur a terme els treballs de remodelació de la Sala Argenton. L'adjudicació de les obres es va fer oficial el 22 de desembre en un ple extraordinari convocat només amb aquest punt en l'ordre del dia. Recordem que el concurs per restaurar la Sala havia quedat desert inicialment i va caler apujar el pressupost calculat en 55 milions perquè quedés establert al voltant dels 600 en total. L'alcalde de la vila, Antoni Soy, es mostra molt satisfet per l'adjudicació.

L'empresa adjudicatària, Teyco, té un ampli full de serveis en obres per la Generalitat i també al mateix municipi d'Argenton. Soy en recordava alguns com el nou Institut i l'Àrea Bàsica de Salut. Els treballs de la Sala podrien començar aquest febrer. És per això que l'Ajuntament ha decidit traslladar els jocs infantils de la plaça Nova. Els gronxadors s'ubicaran a la zona esportiva de l'avinguda dels Països Catalans. El canvi respon a dues raons: d'una banda, la seguretat i de l'altra, deixar aquest espai lliure de qualsevol entrebanc per als operaris de les obres. Els jocs infantils quedaran instal·lats a la zona esportiva de manera definitiva.

Cementiri, 20 nínxols més

L'actual cementiri d'Argenton ha començat una ampliació amb 20 nínxols més. La mesura és preventiva per garantir que es podran efectuar enterraments a la vila mentre s'acaba de construir el nou equipament mortuori municipal. Recordem que els treballs del nou cementiri, a la zona de can Carmany, continuen en marxa en la seva última fase. El retard, tal com va explicar el regidor d'Obres, Mateu Piñol, es deu al fet que va ser necessari introduir millores en el projecte que van encariar-ne el cost i també van allargar-ne la durada. Es calcula que pel mes de març es podria estrenar aquesta obra llargament esperada.

15 mil euros per al Centre Parroquial

Durant el ple de gener es va aprovar la renovació del conveni de col·laboració entre l'Ajuntament i el Centre Parroquial. El Centre rebrà 15 mil euros, més de dos milions i mig de pessetes, mentre que es compromet a cedir els seus espais i a fer-se càrrec de les tasques logístiques de la Temporada de Teatre, Música i Dansa.

Mesures reparadores

Destrossar el mobiliari urbà, malmetre l'entorn natural o embrutar els carrers, són bretolades que a partir d'ara estaran penalitzades amb mesures reparadores si els autors de les infraccions tenen entre 12 i 18 anys. Després de rebre el vistiplau del ple corporatiu del gener, l'Ajuntament ja pot aplicar les sancions.

L'objectiu d'aquestes mesures és clarament socioeducatiu. Amb elles es pretén que els joves treguin profit d'una multa que, si fos econòmica, no serviria de res. L'ordenança preveu 4 tipus de sancions exemplificatives. La primera d'elles és la reparació dels possibles danys causats. La segona mesura és una amonestació de l'alcalde i s'aplicarà als menors més joves que cometin una falta per primera vegada. La resta de sancions són de realització de tasques socioeducatives i de serveis a favor de la comunitat en forma d'activitats d'interès social. Segons el batlle de la vila, Antoni Soy, les mesures reparadores seran escollides per diferents representants del consistori juntament amb mestres i educadors. Les mesures alternatives reparadores són voluntàries i només s'aplicaran amb el consentiment dels pares o tutors.

NOTA COMCA

Per fer qualsevol suggeriment o queixa us podeu adreçar als diferents membres de la Comissió de Mitjans de Comunicació Pública d'Argenton (COMCA): Emili Amargant, Joan Boba, Maria J. Castillo, Lluís Garcia, Miquel de Moragas, Lluís Serra o Isabel Sunyer.

Contrallums

Llorenç Soldevila

Catedrals

Castella, un desert. Castella, una inhabitable estepa. Sí, potser sí, però sobretot Castella és el caràcter de la seva gent i la plasmació pètria dels seus anhels de grandesa i, doncs, de proximitat celestial, del poder absolut, que des dels cims aplana i sedueix. Navegues pels mars de blat, per les dunes de civada i ordi, pels oasis de garrics i alzines i, sempre, a la impen-sada, sorgeix el reducte de cases menudes i respectuoses, que fan pinya a l'entorn d'una còrpora amb les agulles que fiten el cel o xopa de la llum roent que transforma les pedres en simulacres d'or, mel o marbre que aspira a ser transparent.

Les catedrals castellanques, sobretot les de Castilla la Vieja, són veritables fites del progrés territorial d'un autèntic poble conquistador. La de Burgos, del 1079, te la trobes encaixonada en la plaça del rei San Fernando. Les agulles i la torre del creuer són excelses. A dins, l'esplèndid cor borgonyó, que engavanya i obstaculitza la vista, i l'estructura de la nau, pètria, fosca i pesant, parlen de l'esperit castellà de resistència i de parapet.

La catedral de León (s. XIII), quan desemboca a la plaça venint de la calle Ancha, t'obliga a acaronar-la amb la vista, el joc preciosista dels arcbotants, les gàrgoles, les estàtues... La seva grandesa va ser fruit d'una profunda ferida en l'honor castellà que, davant la lentitud de les obres, va inventar una llegenda d'una taupa (representada a la porta principal) que desfeia de nit allò que els obrers construïen de dia. Un cop a dins, et fascina un festival cromàtic, en el qual la pedra i el cristall es casen i difuminen els límits. La llum inunda l'esperit i podríem dir com Rubestien que els dolls són com una sonata de Scarlatti. Les catedrals de León i Burgos, la cara i la creu d'una mateixa moneda.

Una diferència important: l'eficàcia

Entesa per Argentona (L'Entesa)

Alguns diuen que els projectes que ara es fan ja vénen d'abans. Hi ha de tot: alguns sí i altres no. En tot cas, el que cal tenir molt clar és que els projectes són d'Argentona, de la gent d'Argentona, del poble d'Argentona. La gran diferència és l'eficàcia: abans no es van tirar endavant i ara, amb nosaltres, sí.

Una gran diferència de l'obra de govern actual amb la de les legislatures immediatament anteriors és la seva eficàcia. És a dir, la capacitat per anar fent realitat els objectius (les obres i les activitats) que ens hem proposat.

Els números canten. Cap a 350 milions de pessetes en subvencions en només dos anys i mig, quan en els quatre anys de l'anterior legislatura no es va arribar ni a la meitat. I pensem continuar. Uns 1.300 milions en obres ja realitzades o en procés d'execució també només en dos anys i mig, quasi el doble del que es va fer en tota la legislatura passada. I això sense comptar les obres que hem aconseguit que facin altres administracions (giratoris, millores a les escoles, etc.) ni les millores que s'han aconseguit en el desenvolupament futur de certes urbanitzacions. I encara en volem més.

Alguns diuen que els projectes que ara es fan ja vénen d'abans. Hi ha de tot: alguns sí i altres no. En tot cas, el que cal tenir molt clar és que els projectes —els passats i els actuals— són d'Argentona, de la gent d'Argentona, del poble d'Argentona. No són de cap partit o grup polític en particular. La gran diferència és l'eficàcia: abans no es van tirar endavant i ara, amb nosaltres, sí.

D'altra banda, es procura que hi hagi un equilibri entre els projectes grans (el Museu, la Sala, el cementiri, la Casa Gòtica, per exemple) i els projectes més petits (transport públic al Cros, escoles, instal·lacions esportives, aparcaments, carrers, enllumenat, espais verds, etc.), però també importants. Tots contribueixen a consolidar un projecte de poble, a fer una Argentona més habitable, sostenible i pròspera. A més permeten millorar els equipaments i els serveis per a les persones, així com les infraestructures i els serveis públics municipals. Ajuden a fer una Argentona més còmoda, equilibrada i per a la gran majoria.

Aquesta eficàcia és possible perquè tenim un projecte de poble molt clar i un programa de govern definit. Fem servir un bon mètode de treball, basat en el fet de pensar globalment i estratègicament i actuar en equip. I també tenim molta il·lusió i ganes de treballar per a Argentona.

Argentona i tu, cada cop millors

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

El treball ben programat permet al final aconseguir un bon resultat, durant temps anem fent els preparatius i preparant-ho tot per poder fer l'obra al final amb les millors condicions. Això és així desde totes i cada una de les regidories de l'Ajuntament.

La voluntat i el desig de qualsevol de les persones que vivim a Argentona és tenir les millors condicions per viure cada dia. Això és possible per una feina conjunta i la col·laboració de totes i cada una de les parts que conformen el teixit social del nostre poble, ho podrem fer si actuem amb il·lusió i amb empenta.

El treball ben programat permet al final aconseguir un bon resultat, durant temps anem fent els preparatius i preparant-ho tot per poder fer l'obra al final amb les millors condicions.

Això és així desde totes i cada una de les regidories de l'Ajuntament: en aquests darrers mesos, hem pogut veure com s'ha recuperat la Creu de fora vila de Sant Sebastià i restaurat les escultures; l'estrena del nou enllumenat de la plaça del Molí; s'ha refet l'asfaltat dels carrers Badalona i Carrasco Formiguera; l'arranjament de la plaça Burriach; s'ha iniciat el Pla de dinamització per a l'Agenda 21 de medi ambient, implantant les accions que permetran una Argentona sostenible.

Estem fent una feina de suport en la instal·lació de teleassistències a persones que viuen soles i ho necessiten, hem doblat l'horari i ampliat la superfície de l'Espai Jove al Cros, insistim en l'aplicació del Pla director de joventut i continuem treballant en el Pla de dinamització comercial, per informar d'algunes activitats que anem fent de manera continuada.

Si tenim la capacitat d'engrescar les entitats i la societat en el projecte argentoní, si junts responem amb el viure de cada dia, respectant el mobiliari urbà i els carrers, les persones i la vida social, millorant els hàbits en el tractament de les brosses i els residus domèstics i comercials, aconseguirem que el nostre nivell de vida sigui molt millor i que Argentona esdevingui el poble amb les condicions que tots i totes hem triat per viure.

La part forta del govern?

Des del grup municipal de Convergència i Unió, hem quedat bocabadats amb les declaracions d'una regidora de l'equip de govern afirmant que els representants del seu partit eren la part forta, la més important, amb més cohesió i amb major rendiment de l'actual govern municipal. I hi hem quedat, veient que les àrees que aquests tres regidors tenen assignades dins el govern municipal estan entre les que han rebut més crítiques per les seves actuacions o no actuacions durant aquests quasi tres anys de govern de L'Entesa i el PSC.

A Urbanisme no es convoquen consells municipals des de fa més d'un any, el Pla general o està encallat o es porta amb el més absolut dels secrets –si fos aquest últim supòsit estaríem molt lluny de la política de transparència que en el seu dia ens van vendre.

En Sanitat i Benestar Social, no s'acaba de desencallar el nou Casal d'Avis, i no sembla que s'estigui massa al dia del funcionament i les possibilitats de l'Àrea Bàsica de Salut.

En Medi Ambient, només hem de fer memòria del gol que Aigües del Ter Llobregat els va colar, per no parlar del funcionament de la deixalleria, o de les deficiències i retards en la recollida selectiva de la brossa.

En serveis municipals, cal destacar les constants denúncies sobre la manca de neteja dels nostres carrers. Denúncies que fem, segons diuen, per profit electoral, i no és així, simplement ens agrada el poble net.

Carrers plens de sots, molts dels que s'arreglen es tornen a malmetre ràpidament, només cal passejar pels carrers Bellavista, Rafel de Casanovas, passeig Baró de Viver, Andreu Vintró, Dolors Monserdà..., i no seguim per no cansar.

I si aquests senyors del govern municipal proclamen als quatre vents que ells porten el pes del govern i que són els millors, ens preguntem, tan ineficaços seran els altres?

Nosaltres pensem que no ho són tant, però aleshores, què passa?

Potser comencen a desmarcar-se dels seus companys de govern en clau electoral?

I si és així, on queda Argentona? Abans o després de les seves ambicions?

Com bé deia la mateixa regidora, el poble d'Argentona ho sabrà veure i en definitiva és el que en farà la valoració.

Comitè Executiu Local de Convergència
Democràtica de Catalunya (CDC)

Hem quedat bocabadats amb les declaracions d'una regidora de l'equip de govern afirmant que els representants del seu partit eren la part forta. I hi hem quedat, veient que les àrees que aquests tres regidors tenen assignades estan entre les que han rebut més crítiques per les seves actuacions.

Patriotisme constitucional

El patriotisme constitucional que el PP vol transmetre a la societat espanyola suposa:

- La defensa de la llibertat com a element bàsic de la convivència, com a dret essencial de la persona i com a dret al qual cap persona ha de renunciar en nom de suposats drets col·lectius. És defensar que l'ésser humà té tot el dret a ser plenament lliure i a sentir-se plenament lliure.
- La defensa de la convivència amb respecte ple a les opinions dels altres. És l'acceptació dels diferents criteris, sensibilitats i posicions ideològiques que té una societat plural i oberta.
- La defensa de l'Espanya plural i de la pluralitat com a riquesa. És defensar que ni el que és propi s'ha d'enfrontar al que és comú, ni el que és comú al que és propi. En defensar Espanya s'està defensant totes i cadascuna de les llengües, les tradicions i les sensibilitats que integren l'Espanya plural.
- La defensa de la solidaritat entre espanyols de diferents territoris i entre les diverses generacions, reforçant la cooperació, la cohesió territorial i social, i l'impuls de la igualtat d'oportunitats.
- La defensa de l'existència de persones lliures i responsables a través d'un ensenyament que formi amb esperit crític i amb capacitat d'anàlisi.
- La defensa de la idea d'Europa i l'orgull de formar part d'una Unió Europea que s'ha construït amb la participació d'aquesta Espanya que ha demostrat tenir capacitat per solucionar els seus problemes, per créixer, per ocupar un lloc preminent en l'ordre internacional, per tenir un projecte comú i compartit.
- La defensa de l'expressió constructiva i ordenada de sentiments de vinculació a l'Espanya d'avui, de manera que, essent un concepte obert, permet que la dreta, el centre, l'esquerra i els nacionalismes constitucionals respectuosos amb la democràcia puguin sentir-se còmodes amb la Constitució.

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

La defensa de l'Espanya plural i de la pluralitat com a riquesa. És defensar que ni el que és propi s'ha d'enfrontar al que és comú, ni el que és comú al que és propi. En defensar Espanya s'està defensant totes i cadascuna de les llengües, les tradicions i les sensibilitats que integren l'Espanya plural.

Joan Capdevila (esquerre) i Jaume Reniu (dreta).

Joan Capdevila i Jaume Reniu estan la mar de contents per haver rebut el nomenament de socis d'honor del Centre Parroquial: "Ens ha fet molta il·lusió perquè és un reconeixement a la feina que hem fet desinteressadament al Centre Parroquial". Però és que no és per menys ja que, com explica el president de l'entitat, Pep Alsina, "la seva tasca al Centru ha estat molt important ja que han fet molta feina sense fer gaire soroll i ara és el moment d'ensenyar tot el que han fet per l'entitat durant aquest temps".

Infantesa cinèfila. Joan Capdevila, de 68 anys, i Jaume Reniu, de 75, van començar a fer cinema de ben joves. "Jo no volia ser maquinista. Però el meu pare, quan tenia 18 anys, em va dir: 'M'ha dit en Francisco Botey que si voldries fer cine'. Jo primer m'ho vaig pensar perquè eren moltes hores allà tancat. Al cap d'un temps vaig anar a provar i se'm va arrelar tant que no em vaig poder desenganxar". Durant aquests cinquanta anys que Reniu i Capdevila han fet de maquinistes, ha canviat molt la manera de fer cinema. "En aquella època era molt perillós fer de maquinista de cine. Arribaven pel·lícules que posava 'muy inflamable' que en un moment donat es podia cremar. És el que passava a *Cinema Paradiso*, que és to-

talment verídric. Ara això no passa perquè les cintes són de polièster i no es crema perquè és consistent", explica Reniu. Capdevila reafirma la idea del seu amic: "Amb les màquines antigues tenies moltes més avaries perquè anaven amb carbons".

Però no només ha canviat la maquinària sinó la manera d'entendre el cinema: "Abans anar al cine era com un ritual. Ja sabies la gent que venia a les 4 i els que venien a les 6. Jo vaig començar l'any 1951 a la Sala. Era molt bonic veure cinema allà", comenta Capdevila.

Però és que eren altres temps on la Sala feia goig quan omplia de gom a gom les seves 1.050 localitats. "Com que no hi havia televisió la gent anava a passar la tarda al cinema. Però a Mataró es van anar obrint nous cinemes i a Argentona el cinema no es va reformar, amb la qual cosa es va anar perdent clientela", diu Joan Capdevila.

L'any 73 al Centru van estrenar una Osa 6, una gran màquina que és la que 28 anys després encara ara s'utilitza. Això va atraure molta gent que fins llavors anava a la Sala, cap al Centru atrets per un so perfecte i una fotografia de molta qualitat. I és que amb Reniu i Capdevila a la sala de màquines del Centru es van posar a investigar, i van aconseguir con-

vertir-se en els primers del Maresme que feien cinema panoràmic. Capdevila ens revela el secret: "Consistia en estrènyer la finestreta per on es projecta la pel·lícula. Altres maquinistes i entesos van venir a veure com ho feiem".

Una pila d'anècdotes. Són moltes les anècdotes que han viscut els dos maquinistes durant aquests 50 anys, com aquesta que ens explica Reniu: "Un dia al Centru, quan feiem cinema mut, teníem un altaveu amb un aparell de ràdio per poder escoltar el partit del Barça. Però la ràdio va agafar la mateixa freqüència de l'amplificador i es va colar pel cinema, amb la qual cosa veies la pel·lícula comentada pel futbol".

Joan Capdevila acaba explicant que el problema més gran és el de renovació dels maquinistes: "Costa molt avui en dia trobar joves disposats a passar els caps de setmana allà tancats. Si hagués tingut una altra dona m'hagués plantat. És una feina que t'ha d'agradar molt per poder-la fer. A més els dies festius no existeixen en aquesta feina".

Tot i els sacrificis que han hagut de fer, sempre guardaran amb especial cura els records d'aquests 50 anys fent autèntics jocs malabars amb els rotllos de pel·lícules.

El passat 26 de desembre Joan Capdevila i Jaume Reniu van ser nomenats socis d'honor del Centre Parroquial per la seva dedicació

a l'entitat i en reconeixement als cinquanta anys que porten fent de maquinistes de cinema. Els dos maquinistes repassen els seus

iniciis i les millors anècdotes d'aquesta feina tan desagradada però, alhora, tan gratificant que els ha ocupat bona part de la seva vida.

Tocant el cel

A mitjan desembre passat, Montse Vinardell i la seva germana 'Mineta' van iniciar un creuer per la costa italiana que els va dur entre altres ciutats a Pisa, situada al nord-est d'Itàlia. Un cop allà, juntament amb un matrimoni de Barcelona, van decidir desvincular-se del grup amb el qual anaven i visitar lliurement la ciutat coneguda per tenir la torre inclinada més imponent del món. Quan eren davant la bellesa d'aquest monument on l'astrònom i físic Galileu Galilei va experimentar per definir la llei de la caiguda lliure dels cossos, un policia es va dirigir a elles i els va oferir dues invitacions per pujar a la torre. La Montse i la dona del matrimoni barceloní, Carmen Navarro, van acceptar sense saber que aquell dia la inauguraven i que serien les primeres a pujar-hi després d'haver estat tancada els darrers dotze anys per les obres que s'hi han fet per redreçar la seva inclinació.

La primera impressió. "Quan veus la torre des de baix impressiona, allà plantada al costat del Duomo. És molt bonica", explica l'argentonina. Darrere les autoritats, Montse Vinardell va començar a pujar els 293 graons de la torre esperant notar grans sensacions. "Al començament es nota més que està una mica inclinada, però a dalt la inclinació és pràcticament inexistent", diu Vinardell. L'argentonina continua relatant l'ascens a la torre: "La veritat és que quan comences a pujar notes força la sensació d'anar torta perquè les escales són més amples. Però a mesura que vas pujant es va fent estret i això dificulta la pujada. Portàvem el bisbe de Pisa a darrere i al pobre li va costar arribar amb la sotana i l'estat de desgast amb què es troben les escales, es feia difícil".

I un cop a dalt va començar la festa: "De cop van començar a aparèixer periodistes de sota les pedres per entrevistar-nos a mi i a la Carmen Navarro. Hi havia emissores, cadenes i diaris de tot el món:

alemanys, holandesos, italians... No ens paraven de preguntar què sentiem i de fer-nos fotos. No ho entenien però em sentia una estrella de Hollywood. Vaig estar moltes hores parlant amb els mitjans i tot i que va ser dur, m'ho vaig passar força bé; sobretot quan parlava amb les emissores italianes ja que em posava a parlar en italià fent una mica el pallaso", relata Vinardell.

Una gran festa. L'argentonina al·lucina davant tot aquell espectacle perquè abans "no s'havia fet molt de ressò de la inauguració perquè amb el precedent de les torres bessones potser tenien por. Un cop inaugurada sí que es va convertir en una autèntica festa".

Montse Vinardell (esquerra) dalt de la Torre de Pisa.

Per recuperar aquesta torre que es va acabar de construir el 1272 i quasi immediatament es va començar a torçar, els enginyers encarregats d'aturar la inclinació de la torre han utilitzat tones de contrapès a la base i han excavat terra per incloure-hi ciment, amb la qual cosa s'ha pogut redreçar 40,6 cm. Vinardell, que s'ha convertit en una experta en la torre de Pisa des d'aquell dia, explica que "el que els va fer tancar les visites a la torre va ser que en un sol dia va perdre la mateixa

Casualitat. Això és el que va portar a l'argentonina Montse Vinardell a conver-

tir-se en la primera a pujar a la Torre de Pisa en la seva remodelació, després de romandre dotze anys tancada al públic.

Una munió de periodistes d'arreu del món la van assetjar per conèixer les seves sensacions en pujar a la mítica torre italiana, coneguda per la seva inclinació.

Unes sensacions que ara Vinardell, dissenyadora de moda, vol compartir amb tots els argentonins.

inclinació que en tot un any. Fins i tot van posar una càmera permanent a davant per si la torre caigués poder-la gravar, perquè es pensaven que podia desplomar-se d'un moment a l'altre".

Tot i que l'argentonina reconeix que "si no m'haguessin donat les invitacions no sé si hi hauria pujat", mai oblida que sense voler-ho es va convertir en la primera persona que pujava a la torre de Pisa després de la seva remodelació i es va convertir en famosa per un dia.

Lluís S. Morgan

La majestuosa Comalada

Primera entrega d'una sèrie amb què *Cap de Creus* vol recuperar de l'oblit les importants

masies argentonines, símbols d'un passat rural i agrícola.

En aquest número encetem una sèrie que intentarà presentar-vos una a una les centenàries cases de pagès de la vila, aquest patrimoni argentoní que a moltes persones no els dirà res però altres sentiran la melangia d'aquella vida rural, d'aquella manera de viure que era el viure quotidià dels passats argentonins, i perquè no dir-ho, d'alguns (pocs) presents.

A prop de la Riera i segurament allà on els segles XV i XVI estava ubicada l'antiga família Polls, s'hi va construir a principis del segle XVII Can Comalada.

Deia l'il·lustre arquitecte i fill predilecte d'Argentona Lluís Bonet i Garí, que més que una casa de pagès podia considerar-se una mansió.

Can Comalada és una casa a quatre vents

i quatre vessants que ocupa més de 300 metres quadrats de superfície, amb un total de 34 obertures, totes elles amb carreus de pedra, així com les seves cantoneres. El portal dovellat té una amplada de 2 metres, apte per passar-hi els carrers, i les finestres del primer pis tenen festejadors interiors. La contemplació del celler ens dona una visió de la importància de les seves vinyes, i per la seva acurada construcció, com em va explicar un antic vinyataire, era el celler argentoní on es treballava millor. El portal d'entrada d'aquest celler té gravat sobre la pedra l'any de la seva construcció, així com el nom del propietari, Miquel Comalada. A més de les vinyes i el bosc, hectàrees de conreu eren regades per l'aigua de dues mines i tres pous –un d'ells, el més antic,

abans que arribés l'electricitat funcionava amb una bomba de vapor que era l'última d'aquestes característiques que va funcionar a Argentona.

D'aquell passat gloriós poca cosa en queda, les mines cegades, els pous inservibles, els camps erms. El nom Comalada sempre ha perdurat malgrat que a través dels anys el cognom dels propietaris va anar canviant i l'última propietària ha deixat ni més ni menys que quinze hereus. Difícil papereta per a la seva conservació. No sóc jo qui en té la panacea, sols ens resta contemplar com aquest mas, símbol d'un passat esplendorós de la vida argentonina, es va degradant. Les pedres majestuoses de Can Comalada, símbol d'un passat, esperen el miracle (o normatives) que assegurin el seu futur.

La Temporada de Teatre, Música i Dansa ha escollit un gat vell de la música per iniciar una primavera plena d'espectacles d'alt nivell. Estem parlant de Tomeu Penya, el principal exponent de la música mallorquina, que torna a Argentona per presentar *Al Natural*, un espectacle que ens descobreix un Tomeu Penya més divertit i intimista. El 23 de febrer, el cantant de Vilafranca de Bonany (Mallorca) repassarà alguns dels temes de la dotzena llarga de discos que ha tret al mercat, basant-se sobretot en l'encara recent *Això és pecat*.

Dos gats vells al Centru. Però Tomeu Penya no serà l'únic gat

amarga reunió de perdedors. Però la present Temporada no es quedarà amb el teatre clàssic, ja que també tractarà el monòleg amb l'espectacle *El loco de la calle*, a càrrec de Dani Pérez. El 23 de març es podrà veure aquest monòleg que va triomfar en la passada edició de la Fira de Teatre de Tàrraga. Els anuncis a la tele, un viatge a l'Àfrica, la primera esquiada i històries en el tren són passades per l'adreçador humorístic d'aquest jove actor que ja és comparat amb el mestre Pepe Rubianes.

Uns dies abans, concretament el 9 de març, ens arribarà una altra oferta teatral amb *Ay, Carmela*, de

L'espectacle total

vell que trepitjarà l'escenari del Centre Parroquial. Un altre històric de la música en català, Toti Soler, presentarà conjuntament amb Ester Formosa l'*Arxiver de Tortosa*. Amb aquest recital que es podrà veure el 6 d'abril, Soler i Formosa interpreten el cançoner de Jesús Massip, l'arxiver de Tortosa, amb cançons que recuperen la tradició musical catalana del segle passat. Una tradició que amb el seu *savoir faire* passaran pel turmix del bell so que despren la guitarra de Soler i la veu de Formosa, tot afegint-hi cançons napolitanes, els cants de la terra, els amors i els desamors. Amb una vintena de discos publicats, Toti Soler és considerat un dels millors compositors i intèrprets de la seva generació i pràcticament no hi ha cap estil musical que les seves mans no hagin tastat.

I a part de la música, la Temporada d'enguany s'ha volcat al teatre amb quatre espectacles, el més destacat dels quals és *Amb pedres a les butxaques*, de les companyies Teatreneu i Full Teatre. Interpre-

Àlex Casanovas i Fermí Fernández protagonistes de *Amb pedres a les butxaques*.

tada per Àlex Casanoves i Fermí Fernández, i dirigida per Roger Peña, *Amb pedres a les butxaques* s'ha convertit en una de les sorpreses agradables de la temporada de teatre a Barcelona, amb més de 100 representacions i uns 20.000 espectadors. El 27 d'abril arribarà al Centru aquesta obra escrita per Marie Jons, que té com a protagonistes dos joves que participen com a extres en una superproducció americana que es roda a Irlanda i que converteix l'obra en una divertida i

la Companyia Tantarantana. Dirigit per Antonio Simón i interpretat per Pilar Martínez i Pep Molina.

Vincles amb la dansa. I a la Temporada no hi podia faltar la dansa, amb l'espectacle *Vincles*, que arribarà a Argentona el dia 11 de maig. De la companyia del mateix nom i dirigit per Mingo Ràfols, *Vincles* convida els espectadors a reflexionar sobre qüestions vitals a ritme de jazz.

La Temporada tindrà el seu punt i final el 18 de maig amb un

homenatge a l'artista mataroní Josep M. Rovira Brull, representant la seva obra *La ciutat és blanca*. La Companyia Mapasonor recupera aquesta obra escrita l'any 1952, de text surrealista, que tracta la lluita entre el món pur dels negres i el món fals dels blancs, incapaç d'arribar a la puresa dels seus veïns.

Tot això consolida Argentona com l'única població maresmenca, a part de Mataró i Tordera, que compta amb una Temporada de Teatre estable de qualitat.

Torna l'espectacle total al Centre Parroquial o el que és el mateix, la Temporada de Teatre, Música i Dansa. Un cop més les tres arts s'enllaçaran damunt l'escenari per oferir als argentonins el bo i millor del panorama artístic català. La vuitena edició de la Temporada, que es torna a veure obligada a adquirir espectacles de petit format com a conseqüència del tancament de la Sala, tindrà Tomeu Penya, i Àlex Casanovas i Fermí Fernández amb el seu *Amb pedres a les butxaques* com a principals reclams.

*Sí però no...
Encara que...*

Rosa Vila

Festa i diversitat

(Diversitat: f. Ecol. Paràmetre ecològic que assenyala la riquesa relativa en espècies o altres elements d'un ecosistema o d'un conjunt d'organismes.)

La passada Festa Major d'hivern no va ser festiva per a tothom, per una notícia que va córrer com la pólvora: al poliesportiu, al bell mig de "Les II dotze hores contra el racisme i la xenofòbia", "uns quillos han rajat en Karl amb una navalla quan intentava convènce'ls que no podien entrar sense pagar". Sang, corredisses, policia... però la festa no es va suspendre per demostrar en carn pròpia que ells creuen en la diversitat, tot i que el noi del braç esberlat no parava de preguntar-se el perquè. Un perquè extensiu a amics, poble i polítics. Nosaltres també ens trobem impotents davant d'allò que ja fa temps està preocupant a pares i pedagogs, conscients que els joves d'avui són els homes i dones de demà.

La pregunta que ens ha de fer reflexionar a tots –de baix a dalt– és molt simple: Què és el que fa que, cada vegada més, alguns nois i noies del món urbà reaccionin violentament als límits que els marca la societat?

Sempre hi ha hagut qui ha intentat saltar-se les normes (entrar en un lloc sense pagar, esquivar el revisor...) El que no és tan normal és que davant la contrarietat o la prohibició, alguns es treguin una navalla o cremin instituts.

Ha arribat el moment que agafem el toro per les banyes i que exigim que el tractament de la delinqüència urbana surti dels despatxos dels professionals i dels polítics, tot demanant-los que –a més de fer-ne estadística o notícia– passegin els seus dits pels cosits de la ferida d'en Karl o que llepin la rabor arraconada a les venes d'aquesta mena de joves capaços d'organitzar una festa que diuen que tornaran a fer l'any que ve, perquè ells sí que volen que sigui per a tothom.

COSES DE LA VILA

Estudien recuperar la via de Parpers

La via romana de Parpers podria convertir-se en un nou punt d'atracció turística de la vila. Després de l'Any Puig i Cadafalch, l'Ajuntament vol centrar esforços en la recuperació d'aquest antic camí que comunicava Caldes de Montbuí amb Mataró, o el que és el mateix, el Vallès amb el Maresme. De fet, ja fa mesos que hi va al darrera per tal de donar-li un aspecte atractiu i restaurat que permeti entre altres coses fer-hi visites guiades. La idea de reestrenar la via de Parpers va venir arran d'unes obres de Gas Natural en què es van destapar importants restes. A partir d'aquí, el consistori va encarregar un estudi per saber què caldria fer per recuperar el tram de via romana del municipi, i quant costaria en diners. L'encàrrec es va fer a l'empresa Atics, una empresa de tota confiança. Es calcula que, pel cap baix, el pressupost d'arranjar la via de Parpers podria pujar a uns 15 milions de pessetes. L'Ajuntament està disposat a assumir el pes de la restauració però busca recursos alhora en altres administracions superiors. De moment, fa uns mesos la Diputació va donar 300.000 pessetes. La via romana de Parpers és un dels elements més importants del patrimoni cultural d'Argenton, i també possiblement dels més antics. La recuperació d'aquest històric camí de pas es fa més que necessària donat també l'estat de deteriorament provocat pels anys, pel trànsit de motos i bicicletes de muntanya, i pels diferents temporals de vent i pluja. L'últim, el de mitjan novembre, va provocar-li importants destrosses.

Neu invisible

Gairebé dos anys després de l'última vegada, la neu va tornar a deixar-se veure el 14 de desembre passat a Argenton. Ho va fer de manera tímida, sense que acabés de quallar com en altres punts de Catalunya. Els vilatans es van haver de conformar amb la il·lusió de veure caure l'element blanc durant tot un matí, però sense poder-lo trepitjar i jugar.

Policia més informatitzada

La policia local d'Argenton continua apostant fort per incrementar el seu servei al municipi. L'última passa en aquest sentit ha estat l'adquisició d'un important programa informàtic, l'Eurocop, que permet una millor i més ràpida gestió de les dades sobre tot allò relacionat amb matèria de seguretat a la vila. Per tal d'aprendre a utilitzar l'Eurocop, la policia d'Argenton i altres policies de municipis de la comarca, que també el tenen, van acordar repartir-se la despesa d'uns cursos de formació dels seus agents sobre aquest programa informàtic. Justament cinc policies argentonins van finalitzar a mitjan desembre aquestes sessions. El sotsinspector Pere Anglada explica que aquest nou programa informàtic està altament protegit per evitar que algú pogués accedir a dades molt privades.

El comiat de la pesseta

"Estirant una pesseta vam inventar el fil d'aram. L'euro estirarem i alguna cosa en treurem." Aquest és el text que va obtenir el primer premi del concurs de missatges de comiat a la pesseta organitzat per la Unió de Botiguers d'Argenton. El seu autor és Francesc Font, un argentoní que va presentar diversos missatges tots ells igual d'originals. El guanyador va endur-se un premi de 150 argenteuros. El segon guardó, valorat en 90 argenteuros, va ser per a Francesca Lladó amb el text "Amb l'euro podrem comprar i ni una pesseta ens costarà". El tercer premi, de 60 argenteuros, va ser per a Isabel Villaroya i el missatge "Per cap d'any rodola la pesseta i ve l'euro a fer-nos una festeta". Els guanyadors es van donar a conèixer en el transcurs d'una festa infantil celebrada el 22 de desembre a la plaça Nova. Un acte que es va veure eclipsat per les baixes temperatures que va registrar la vila.

COSES DE LA VILA

Firmes i grades

Argentona està disposada a lluitar pel futur poliesportiu. Fa molts anys que s'hi va al darrera, i ni vilatans ni consistori llançaran la tovallola en aquesta batalla per aconseguir equipaments de les administracions superiors. Ho demostren les més de 600 firmes que s'han recollit en la campanya de protesta contra la Generalitat, que de moment no ha tingut en compte el pavelló de la vila en els seus pressupostos. El regidor d'Esports, Mateu Piñol, s'ha mostrat content de la resposta popular, i confia que el de les signatures sigui un argument més per fer canviar d'opinió els responsables de l'Administració autonòmica.

Les firmes pel poliesportiu d'Argentona van ser enviades a principis de gener per l'alcalde de la vila juntament amb un escrit del mateix batlle al secretari general de l'Esport.

Mentre s'esperen notícies de subvencions per al futur poliesportiu, l'Ajuntament ha invertit prop de cinc milions de pessetes en la instal·lació de noves grades a l'actual pista coberta. Aquestes noves grades abatibles permetran alhora que les velles es puguin utilitzar de manera més còmode i eficaç per a diferents actes que es fan durant l'any a Argentona. Es tracta d'una inversió de futur ja que la construcció del nou poliesportiu no implicarà l'enderroc de la pista coberta.

Agenda 21

La jornada de dinamització de l'Agenda 21 d'Argentona, celebrada el 26 de gener a l'Arborètum de Cabrils, va començar a determinar quines són les accions prioritàries per aconseguir la sostenibilitat del municipi. La trobada va centrar-se en tres aspectes: escollir quines entitats han de formar part del Consell Municipal, decidir quines han de ser les seves funcions i triar quins són els projectes més urgents del Pla d'acció ambiental. Les entitats i associacions que formen part del Consell Municipal de Medi Ambient van acordar demanar a les escoles i instituts una major

implicació en l'Agenda 21 local. La jornada de dinamització també va concretar quines són les activitats que el Consell ha de realitzar al llarg d'aquest any. La gestió del sòl no urbanitzable, els residus i la creació de grups de treball van ser els punts clau. Per últim, es va fer una anàlisi exhaustiva de l'actual situació del Pla d'acció i de quins són els projectes més urgents. Agafant com a premissa els resultats d'una enquesta entregada dies abans als participants, es va concloure que l'educació mediambiental i la gestió del territori són les accions primordials a treballar. La trobada va concentrar una quinzena de persones, algunes d'elles com a representants de més d'una entitat. Per al regidor de Medi Ambient, Lluís Viladevall, el punt més fluïd de la jornada va ser, sens dubte, l'escàs nombre de participants. La jornada de dinamització de l'Agenda 21 d'Argentona tindrà continuïtat al llarg del temps per tal de garantir una vila sostenible.

8 senglars, rècord de caça a Argentona

La cacera del senglar a Argentona va viure el 19 de gener passat una jornada històrica. Prop de 40 caçadors de la vila van formar una gran batuda que va acabar amb la captura de 8 porcs senglars de dimensions molt semblants.

La colla de caçadors, protagonistes del rècord, feia setmanes que tornava cap a casa amb les mans buides o amb tan sols

un porc al remolc. El dia 19 tot va canviar. A Argentona mai s'havien vist tants senglars. De fet, ja es veia a venir que la caça aniria bé. Els rastres de senglar eren exageradament nombrosos. Es tracta d'un animal que sol destrossar molt els conreus i també les propietats rurals.

Tala d'arbres

El consistori va executar a principis de gener la tala de 100 arbres de la urbanització de les Ginesteres perquè es trobaven en molt mal estat. La majoria dels exemplars estaven situats en voreres molt estretes i suposaven un greu perill per als vianants. Justament la manca d'espai als carrers impedirà la replantació dels arbres talats. Segons el regidor de Medi Ambient, Lluís Viladevall, la desaparició d'aquest centenar de plantes tampoc afectarà la vegetació de la zona, i és que la majoria de cases tenen en els seus jardins molts arbres i de grans dimensions. Fins ara el consistori no es feia càrrec del manteniment d'aquesta zona, ja que la urbanització no estava totalment legalitzada. Per un altre costat, també s'han talat els pins de la plaça de Montserrat perquè representaven igualment un perill per a la seguretat dels vianants. Després de patir els forts temporals de pluja i vent del mes de novembre passat, els arbres havien quedat en una situació força crítica. Els vuit pins seran substituïts per 10 exemplars d'una altra espècie, probablement, de fulla caduca.

*Sense ànim
d'ofendre*

Gonçal Calvo

Més i millor transport públic

La notícia és bona. Per fi, el veïnat del Cros tindrà transport públic que el lligarà amb el nucli de la vila i, sobretot, tal i com desitgen els seus veïns per qüestions pràctiques, amb Mataró.

La gran incògnita és el recorregut d'aquest autobús. La qüestió és clau per tal que el projecte tingui èxit. De totes maneres, com a proposta, i posats a modificar el recorregut, crec que aquest servei hauria de prioritzar l'enllaç entre Argentona i l'estació de la Renfe de Mataró. Els autobusos tenen un recorregut fàcil fent servir la carretera N-II i, tot passant per l'estació, poden penetrar després fins algun punt cèntric de la capital de la comarca. N'hi ha de mal intencionats que han proposat que la línia també passi pel Carrefour –Tot És negociable –i si paguen, més!

I ja que parlem de transport públic, m'agradaria comentar una de les grans incongruències que tenim a la nostra vila en aquesta matèria. Ara resulta que Argentona està enllaçada directament amb Barcelona en horari nocturn, però no en horari diürn. Crec que la població d'Argentona ha evolucionat prou des de l'eliminació de la línia Casas com per poder fer nous estudis de viabilitat per reobrir aquest enllaç. I més des que hi ha les tarifes integrades impulsades des de l'Autoritat del Transport Metropolità, cosa que permet que amb un mateix bitllet pots agafar diferents mitjans de transport en un temps determinat. Senyor alcalde, ara que ha aconseguit millorar les comunicacions amb el Cros s'hauria de posar un nou repte: millorar el transport públic amb Barcelona.

Propera parada: el Cros

La línia d'autobús Argentona-Mataró i viceversa passarà pel veïnat sud

Sant Miquel del Cros estarà connectat amb Argentona i Mataró amb un autobús de transport públic. Així ho va fer públic en una nota oficial la Generalitat a finals del mes de gener. Després de més de dos anys d'intenses negociacions de l'alcalde d'Argentona amb la Direcció General de Ports i Transports i amb l'empresa concessionària del transport de viatgers per carretera entre Mataró i Granollers, Asistencia y Servicios SL, el bus s'aturarà també al veïnat sud de la vila.

La clau, el Pla de mobilitat. En aquests dos anys, l'empresa sempre s'havia tancat en banda respecte de la modificació del trajecte. Asistencia y Servicios es va limitar a estudiar alguna alternativa. Per exemple, van proposar la posada en marxa d'un microbús amb recorregut entre Argentona i el Cros, i viceversa, que tenia un pressupost en el seu moment de 13 milions de pessetes l'any que havia d'assumir el consistori. Soy va insistir que això no era possible i es va acabar traient una carta decisiva de la màniga. "Aquí va ser important l'estudi, el Pla de mobilitat i accessibilitat d'Argentona, en què vam fer especial èmfasi en què s'analitzés el tema. El Pla demostrava que es podia resoldre sense problema, i davant d'un informe tècnic tant la Generalitat com l'empresa no van poder negar-se a l'evidència." El batlle s'ha mostrat molt satisfet

de l'acord obtingut. "De moment, el nou servei no suposa cap despesa per a les arques municipals. Hem d'expressar l'enorme satisfacció que sentim en haver aconseguit una necessitat molt esperada pels veïns del barri i per tot el poble d'Argentona. Hem d'agrair l'esforç de tothom i, molt especialment, la insistència i constància dels veïns per aconseguir-ho."

Trajecte i estrena, incògnites. En tancar aquesta redacció, encara no se sap en quina data exactament s'estrenarà el nou recorregut del bus amb pas per Sant Miquel del Cros. "Hem parlat amb l'empresa per insistir que comenci quan abans millor. No creiem que trigui massa." El que tampoc se sap (ni se'n té cap estudi) és la quantitat de persones que possiblement faran ús d'aquest servei. En aquest sentit, segons el batlle, la primera tasca a tenir en compte serà la d'informar a tothom de l'entrada en funcionament del bus. "Hem d'encoratjar la gent a utilitzar la línia perquè aquests serveis poden funcionar, mantenir-se i continuar si hi ha una utilització. Si no és així, la Generalitat es pot replantejar la necessitat que l'autocar passi pel Cros i es perdria el que hem aconseguit. Hem de treballar perquè s'utilitzi i pugui continuar per sempre." La parada del bus es faria a la marquesina de la plaça Blas Infante amb avinguda Mediterrani.

La parada del Cros, per on passarà el bus.

Cants de sirena

Hi havia una vegada una sirena que cantava sota l'aigua, una sirena que es movia al ritme de Shakira, una sirena que matinava cada dia de l'any per poder arribar la primera de totes. No és cap fàbula, ni cap conte. És la història d'una gran campiona de les piscines, una argentonina d'adopció que nada amb fermes braçades cap a l'èxit. De moment, Judit Vico (Barcelona, 1985) ja carrega a l'esquena el seu primer títol estatal. Es va penjar l'or l'agost passat a Benidorm en la final júnior de 4x200 lliures per equips amb el CN Mataró. "Recordo molta tensió, molts nervis, molt patiment. Però ens vam dir: amb ganes, a lluitar i a ser les millors", comenta Judit. Vico va fer la primera posta del relleu i ja va deixar les mataronines en el tercer lloc provisional. Era el colofó d'un gran any també en l'àmbit català (sisena als 100 i als 200, i quarta als 400, a Lleida).

De rellotges i sacrificis. Darrere la foto, el metall i les abraçades del podi, hi ha un treball de xinesos. La natació és dels esports segurament més sacrificats del món mundial: una constant lluita contra el rellotge, una batalla diària per esgarapar a l'aigua segons i dècimes, una guerra sense quarter que no admet relaxacions. De fet, els nadadors d'elit com Vico

han d'entrenar-se gairebé cada dia de l'any. Fins i tot en les poques vacances que tenen han de procurar fer un mínim manteniment. "És clar, si no arriba l'1 de setembre, et tires a la piscina i sembles una boia, ni et mous..." Les sessions normals (completades amb peses, flexions, abdominals i fúting) són dobles: matí (de 6 a 7.30 h) i tarda (de 17.45 a 19.30 h), i molts cops diumenges i tot. "De vegades penso que passo més hores a l'aigua que a casa, que veig més l'entrenador que no pas els meus pares."

Escoltant Shakira. Més de tres hores dins l'aigua donen temps de sobres per fer moltes coses. "Acostumo a anar cantant perquè se'm passi més ràpida l'estona. Alguna cançó especial? No, la primera que em ve al cap. Vaig escoltant la ràdio al cotxe, i vaig canviant. Depèn de la sèrie que toqui. En les sèries llargues, penses alguna cosa amb més de ritme, perquè si no t'adorms. Ara escolto molt la Shakira. Va bé!"

S'ha de tenir una pasta especial per llevar-se cada dia a les cinc de la matinada per nadar. Qualsevol trencaria el despertador contra la paret i se'n tornaria al llit. Judit Vico, no. "Només m'enfado amb mi mateixa quan veig que em continuo tirant amb molta por, perquè penses que et

cansaràs, que no podràs, i aleshores no rendeixes el que podries." L'argentonina té marques excel·lents en diferents distàncies. La que costa més de rebaixar és la dels 100 lliures (1.00.05). "Quan arribes al minut ja t'encalles i per baixar, uff... Als 200 sí que baixo cada any 2 o 3 segons, i als 400 també."

Dels patins a l'aigua. Encara que pugui sorprendre en una nadadora d'elit, amb prou feines va aprendre a nadar amb 7 anys. "Em va costar molt perquè tenia molta por a l'aigua." En feia dos que tot just havia arribat a viure a la vila amb els pares, primer a les Ginesteres i després al centre urbà. Fins als 11 no s'hi va començar a dedicar de debò (quan el CN Mataró la va fitxar arran d'un subcampionat català escolar), i és que els patins fins aleshores havien tirat més. Vico va fer patinatge molt temps fins que una lesió al tornell la va obligar a deixar-ho. "El ball i la música sempre m'han entusiasmat, i el patinatge combinava les dues coses." La jove nadadora, aspirant a psiquiatra, estudia al nou Institut d'Argentona. "Quants que hi ha gent que no pot acabar els treballs, que no li dóna temps d'estudiar... jo penso, a veure... a mi sí. A vegades dic, com ho puc fer tot a l'hora!" No hi ha límits per a aquesta sirena!

Campiona d'Espanya júnior i amb unes quantes finals al darrere, l'argentonina Judit Vico va completar el passat 2001 el seu millor any. La nadadora del Mataró és ja un símbol per a la vila dins un esport sacrificat i moltes vegades poc reconegut. Una jove crolista que s'entrena tot cantant sota l'aigua, una manera prou especial de "matar" la monotonia de llarguíssimes sessions a la piscina.

GIL PARÉS

☎ 797 10 13

Gran, 56
08310 ARGENTONA

IMMOBILIARIA

CORREDOR D'ASSEGURANCES

Miquel Biada, 68
08302 MATARÓ

☎ 757 46 22

Els nostres clients ens demanen habitatges a la zona d'Argentona. Si vol vendre el seu pis, torre o casa vingui a Gil Parés.

ARGENTONA-CAN BARRAU: Casa adosada en construcció, entrega el juny. Acabats de gran qualitat, consta de 3 plantes amb garatge de 80 m², marbre, calefacció, tot modern y de disseny. També hi ha cantoneres a 3 vents des de 249.495,93 € (49.000.000 Ptes.)

ARGENTONA: Esplèndida parcel·la a Can Barrau de 400 m² fent cantonada per a una casa totalment independent a 3 vents. 156.263,15 € (26.000.000 Ptes.)

ARGENTONA-CENTRE: Casa de poble reformada, a prop de l'església, de 4 habitacions en dues plantes. 270.455,45 € (45.000.000 ptes.)

ARGENTONA: Espectacular torre valorada en 95 milions en parcel·la de 1.100 m² i 300 m² edificats, piscina, gimnàs, gran local i garatge. 441.743,90 € (73.500.000 Ptes.)

ARGENTONA: Pis nou de dos anys, de 80 m², 3 habitacions, gran saló menjador, 1 bany, calefacció, terra de gres, vidres climalit, vistes a zona verda, garatge i traster inclòs. 153.258,09 € (25.500.000 Ptes.)

ARGENTONA-CENTRE: Casa per enderrocar de 6 m² de façana i 55 m² per planta més pati. 111.187,24 € (18.500.000 Ptes.)

ARGENTONA: Parcel·les centríques per cases adossades a partir de 108.182,18 € (18.000.000 Ptes.)

ARGENTONA-Camp de futbol: Casa de poble semi reformada amb gran pati de 50 m² més cobert ideal per a despatx, possibilitat d'edificar una segona planta. 228.384,60 € (38.000.000 Ptes.)

ARGENTONA: Casa al centre, a 4 vents, 3 habitacions, amb jardí. LLOGUER 125.000 Ptes/mes (751,27 €/mes).

CANYAMARS POBLE: Esplèndida torre a 4 vents directe de constructor de 3 habitacions, una tipus suite, saló menjador amb llar de foc, 2 banys, parcel·la plana de 400 m², acabats de gran qualitat. No s'ho perdi. 204.344,12 € (34.000.000 Ptes.)

ARGENTONA: Casa al centre de 4 habitacions reformada a prop de l'ajuntament. 192.323,87 € (32.000.000 Ptes.)

ARGENTONA: Torre, gran ocasió. A 4 vents a la zona de l'hostal Solé, consta de planta soterrani de 100 m² per a 3 cotxes; planta baixa: gran saló menjador, cuina de 20 m², lavabo i 1 hab.; primera planta: 4 hab. i 2 banys, terreny pla de 600 m². 314.930,34 € (52.400.000 Ptes.)

ARGENTONA-Can Serra Lladó: Parcel·les de 1000 m, precioses vistes. A partir de 138.232,78 € (23.000.000 Ptes.)

AUTOSERVEI **BRESCA**

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DISSABTE DE:
8'30 a 13'30 (matí)
17'30 a 20'30 (tarda)

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA

Dijous i divendres: dia del mercat,
FRUITA I VERDURA -selecció especial-
a 1 € i a 0,6 €

HIGIÈNIC COLHOGAR 12 unitats	2,61	DETERGENT DIXAN Bosses 12 cacs., 1,455 kg. (Val 0,5€)	2,92
LLEIXIU NEUTREX 2 Litres (Val 0,25 €)	1,14	DESENGREIXANT KH-7 Recanvi 750 ml.	1,65
CARXOFES CASCALES 390 grs. 5/7	1,00	MAIONESA HELLMANS 225 grs.	0,53
MONGETES CAMPO ANTIGUO Pot 540 grs.	0,49	SIGRONS CAMPO ANTIGUO Pot 540 grs.	0,49
LLENTIES CAMPO ANTIGUO Pot 540 grs.	0,49	MELMELADA BEBE Pruna. 340 grs.	0,96
GALETES MARBÚ MARIA DORADA, 800 grs.	1,41	GALETES PRINCIPE Xocolata, 180 grs.	0,47
TARONJADA TRINA Sense gas. 1'5 Litres	0,93	CERVESA ESTRELLA DAMM Llauna 33 cl.	0,41

OFERTA VÀLIDA FINS
AL 3 DE MARÇ DEL 2002

TELECOMUNICACIONS
ELECTRÒNICA

SONIELEC

Santi i Xavier
LICENCIATS 20960264 i F-0406869

INSTAL·LACIÓ - REPARACIÓ - MANTENIMENT

ANTENES TERRESTRES I SATÈL·LIT
SONORITZACIÓ DE LOCALS
CIRCUIT TANCAT TV
TELEVISORS - VÍDEOS
EQUIPS DE MÚSICA
AUDIO - HIFI - CD's

C/. MAJOR, 12 - 08303 MATARÓ - Tel./Fax 93 757 14 04
e-mail: sonielec@airtel.net - Web: www.lapaginade.com/sonielec

**Realització d'instal·lacions amb
el nou reglament d'infraestructures
de telecomunicacions I.C.T.**

RESTAURANT ELS CAÇADORS

Ctra. Vilassar de Mar, 16
08310 ARGENTONA

Tel. 93 756 13 21 - Fax 93 756 16 31

E-mail: rest_cazadores@terra.es

ESPECIALITAT EN PEIX I MARISC

C.V.A

Consultori Veterinari ARGENTONA

Tel: 93 797 23 89

Nou horari de consulta:
de dilluns a divendres de 17 a 20 h
Dissabtes matí de 10.30 a 13.30 h

Visites a domicili:
Cal demanar hora trucant en aquest horari
o les 24 h al 93 799 55 99

Consultori:
C/ Doctor Samsó, 26 - Argentona
Tel: 93 797 23 89
e-mail: albertlopezag@hotmail.com

Més de 10 anys al seu servei !

Per atenció fora d'aquest horari o urgències:
Nou Hospital Veterinari Mataró
C/ Pizarro, 86 - 08302 Mataró
Tel: 93 799 55 99

Spm systems

INSTAL·LADORS

*Tot per
l'aigua*

PISCINES

AIGUA

ELECTRICITAT

CALEFACCIÓ

CLIMATITZACIÓ

ENERGIES ALTERNATIVES

PERFORACIONS

PROJECTES I LEGITIMACIONS

PRODUCTES QUÍMICS

**Un nou concepte
d'instal·lacions!**

Plaça Nova, 6
08310 ARGENTONA

Tel. 93 797 03 57
Fax 93 797 04 67

Horari: de dilluns a divendres, 8 a 1 matí - 3 a 6 tarda

Punt de

Servei

Tràmits
i Gestions

FECSA

enher

GARCÍA RUIZ - E. BONE

• PUNT DE SERVEI - FECSA enher

Tràmits · Nous subministraments · Treballs baixa tensió

• **OBRES I CANALITZACIONS**

• **INSTAL·LACIONS MT I BT**

• **INSTAL·LACIONS I REPARACIONS ELÈCTRIQUES I FONTANERIA**

• **MANTENIMENT EMPRESES**

• **AIRE CONDICIONAT**

• **CALEFACCIÓ**

• **TELEFONIA MÒBIL AMENA**

• **TELEFONIA BÀSICA RETEVISIÓN**

iii DÚO, DÚA,
DÚATE!!!

PTAS.
MINUTO

amena
TU LIBERTAD.

CON QUIEN QUIERAS PARA TODA LA VIDA.

Telèfon 93 790 78 80

OFICINES: Carrer Sant Bonaventura, 34

MAGATZEM: Veïnat Cirera, 30

MATARÓ